

Pagina 3

Rozan Vergeer

Nieuwe Cultuurcoach Oosterparkwijk

Pagina 15

Stembureau in alcoholholdampen

Pagina 9

Het jongetje in de klas

Op hoge hakken door de Oosterparkwijk

Door **Mark C Hoogenboom**

Wijkwethouder Carine Bloemhoff in gesprek met wijkbewoner Gerard.

Wijkwethouder Carine Bloemhoff spreekt graag bewoners, ondernemers en betrokkenen uit de wijk, maar vanwege corona zijn er weinig activiteiten waarbij dat kan. Over nagedacht, door haar zelf en niet door een ambtelijke commissie, waarna ze besloot te gaan wandelen met wijkbewoners. Want met twee wandelen, dat mag wel. Om te praten over wat mooi is, wat beter anders kan en wat jouw ideeën zijn over de wijk.

Je kunt je opgeven voor zo'n wandeling door een mailtje te sturen naar Joost.Nussy@ groningen.nl, onder vermelding van jouw naam, waar je de wandeling graag wilt starten in de wijk en waar je het over wilt hebben. Je krijgt dan vanzelf bericht wanneer het kan. Absoluut een aanrader.

Blauwe dorp

Mathilde Boersema bespreekt veel in relatief korte tijd. Carine wil graag meer weten over de wijk en dat kan door met iemand

te wandelen die in de wijk woont. Dan hoor en zie je meer en dat is anders dan wanneer je zelf door de straat fietst.

Mathilde woont ruim tien jaar in de Oosterparkwijk en wandelt met Carine eerst door het Blauwe Dorp. Naar de (f)luisterbank, de rode bank op het Lindenhof. De geluidsinstallatie, die geïntegreerd is in de bank en waarmee je naar verhalen van Oosterparkers kunt luisteren, is stuk. Carine maakt een foto en gaat checken

of het gemaakt kan worden. Mathilde heeft het ook uitgezocht. De persoon van de geluidsinstallatie meldt dat er al actie was ondernomen en hij verwacht het in mei te kunnen repareren. Carine speelt het toch door aan haar collega om het in te gaten te houden. Mooi als er weer geluid uit de (f)luisterbank komt!

De Blauwe Boerderij kent Carine ook nog niet. Een dame die buiten lekkernijen verkoopt, legt uit dat de ruimtes worden

verhuurd aan kunstenaars en om les te geven. Carine stelt vast dat ze met haar kinderen ook nog wel een keer op deze plek wil komen. Dan haalt ze hier een kop koffie om op te drinken op de (f)luisterbank, terwijl de kinderen in de speeltuin spelen.

Verder lezen?

Dit artikel gaat verder op pagina 6.

GRATIS JURIDISCH SPREEKUUR

woensdagochtend in het Oude Politiebureau

Heeft u een conflict met uw werkgever, verhuurder of buren, heeft u vragen over uw uitkering of over de studiefinanciering, heeft u een bouwvergunning nodig of wilt u bezwaar maken tegen de WOZ-waarde, heeft u hulp nodig bij het invullen van uw belastingformulieren of heeft u een andere vraag...

Al uw juridische vragen en problemen kunt u iedere woensdagochtend van 9.00 tot 11.30 uur gratis en vrijblijvend aan een advocaat voorleggen tijdens het inloopspreekuur in het Oude Politiebureau (Zaagmuldersweg 3). Als u liever eerst een afspraak maakt, bel dan: 06-47871212

Meer informatie is te vinden op de website:
www.vanwoldeadvocatuur.nl
info@vanwoldeadvocatuur.nl
Nieuw kantooradres: Peizerweg 87

Unieke winkel bij U in de buurt !!!

Batterij en Accu Totaal Groningen

Florakade 92

050-3600384

VOOR LEVERING VAN 99% VAN ACCU'S & BATTERIJEN / LADERS

van horlogebatterij tot heftruckaccu en alles wat daar tussen zit!!! Dus ook Smartphone, Huistelefoon, Laptop, Afstandsbediening, Auto, Boot, Caravan, Scootmobiel....

Unieke EIGEN ACCUDOKTER voor het transplanteren (reviseren) van accupacks voor E-bike, Gereedschap, Modelbouw, Maatwerk, etc.

www.accudokter.nl

Personal Fysio Fit van Weering

Praktijk voor fysio- en manuele therapie

H.L.M. van Weering
R. van Weering-Oosting
M.S. Dollekamp
R. Ottevanger
E. Winter
E. Reinders

Voor als bewegen alléén niet voldoende is!

Gerbrand Bakkerstraat 75 9713 HD Groningen
Tel: 050 - 313 02 20
H.A. Kooykerplein 4-1 9713 GV Groningen
Tel: 050 - 311 27 74

e-mail: info@praktijkvanweering.nl
Internet: www.praktijkvanweering.nl

Catrien Coolsma
UITVAARTVERZORGING

Groningen, Drenthe, Friesland

06 47 22 47 44

www.catriencoolsma.nl

Informatie | Advies | Begeleiding

Gratis juridisch spreekuur

Letselschade?

Op afspraak houden wij iedere maandag van 15:00 tot 16:00 een gratis juridisch spreekuur.

Wilt u langskomen? Een afspraak voor het spreekuur kunt u maken via telefoonnummer 050 - 7074 742

Informatie:
www.smitjuridischadvies.nl

Smit Juridisch Advies

Direct goed op weg.

DOESBURG AUTOVERHUUR
Groningen

VERHUUR VAN

PERSONENAUTO'S

PERSONENBUSJES

BESTELAUTO'S TOT 18 M3 MET LAADKLEP

AANHANGWAGENS

RESERVEER MAKKELIJK ONLINE

WWW.DOESBURGAUTOVERHUUR.NL
OOSTERHAMRIKKADE Z.Z. 109 GRONINGEN TEL. 050-3147777

STRIP

Rondleiding
klooster

Door Henk van Akkeren

Nieuwe Cultuurcoach

Door Frans Geubel

Rozan Vergeer is de nieuwe Cultuurcoach voor de Oosterparkwijk. Zij is de opvolgster van Mirjam Rinkel, de eerste coach, die vorig jaar januari het eerste cultuurcafé in de wijk organiseerde, waar een bont gezelschap mensen die iets met kunst en cultuur hebben, bijeenkwam om te brainstormen. Daarna werd het stil, uiteraard ook veroorzaakt door corona. Sinds februari neemt Rozan, bij VRIJDAG al werkzaam als theatermaker, het stokje over. Zij woont ook in de Oosterparkwijk.

Wat doet een Cultuurcoach?

Ik ben op zoek naar vragen vanuit de wijk, wat zijn behoeften, dromen of wensen op kunstzinnig en cultureel gebied? Mijn taak is om dan te helpen met het realiseren van het idee, zodat het niet bij een vraag of droom blijft maar ik mag helpen omzetten tot actie, zodat het tastbaar wordt. Als er bijvoorbeeld een wens of behoefte is aan een fotografieworkshop, muzieklessen of een dansvoorstelling, kan ik helpen om dat te realiseren. Ik merk in de Oosterparkwijk dat er heel veel dingen gebeuren, ik ben druk bezig om veel mensen van verschillende organisaties te leren kennen. Soms weet ik nog niet zo goed waar ik moet zijn, het duurt wel even om iedereen te leren kennen. Wat mij heel mooi lijkt is dat we een overzicht creëren van al die dingen die er gebeuren en dat het wellicht nog iets meer samen zou kunnen. Dus als Cultuurcoach is het mijn taak om te verbinden tussen mensen en wensen.

Betekent dat wanneer er een idee of een plan in de wijk ontstaat, dat jij dat dan gaat organiseren?

Nee, juist niet! Ik ga dan op zoek naar mensen of een organisatie, die dat kunnen en willen organiseren, het liefst in de wijk. Ik weet natuurlijk dat er allerlei plannen bestaan voor het nieuwe Buurthuis in

de Siebe Jan Boumaschool, die in de zomer verhuist naar de Klaprooslaan. Ik vind het heel fijn dat er weer een plek in de wijk komt voor iedereen. Ik hoorde net dat daar nu ook een werkgroep voor is om vanuit de belangen van bewoners te kijken wat er nog meer in het 'nieuwe buurthuis' zou passen, super!

GEDICHT

DICK NANNINGA

Hij woonde aan het Klaverpad
en was met zijn krullen een echte schat
op zekere dag zei ie tegen zijn moe
ik wil graag naar Oosterparkers toe
ze gaf hem direct ruim baan
want die club stond bij de Nanninga's bovenaan
Dickie werd direct al het middelpunt
want hij scoorde menig fraai doelpunt
en toen ie na enige jaren in het eerste stond
had z'n familie een trotse glimlach om de mond
via Veendam en Bert Jacobs Roda JC
genoot Lange Dirk ook bij Oranje van de thee
in de WK-finale tegen Argentinië maakte hij gelijk
en werd op slag beroemd in heel het koninkrijk

E. FILIPPUS

Mijn collega Magda uit de Korrewegwijk gaf mij het stokje van de Ramenexpositie over. Het lijkt me geweldig om hier ook met een enthousiaste groep een Ramenexpositie Oosterparkwijk te realiseren. Fijn om veel mensen te leren kennen. Vind je het leuk om mee te doen als kunstenaar of heb je een heel ander idee of wens? Laat het met weten! Ik ben nog maar kort bezig en kom graag in contact met bewoners, creatievelingen en aanpakkers die mee willen bouwen aan projecten. Hopelijk tot gauw!

Contact opnemen met Rozan:
rozan.vergeer@bijvrijdag.nl

COLOFON

Wijkkrant Oosterpark
(verschijnt 6 keer per jaar)

Redactie

Petra Beekhuizen Khan
Alan Haveman
Jarno Hoogetboom
Mark C Hoogenboom
Kevin Wagenaar
Erik Weersing

Hoofredactie

Jarno Hoogetboom

Vormgeving

Kevin Wagenaar

Fotograaf

Richard Brouwer

Bezorging wijkkrant

Bij klachten over
bezorging wijkkrant
Tel: 06-42510350

Advertentieverkoop

Noordpers b.v.
Uithuizen
kranterij@noordpers.nl
Jan-Jaap Bakker
Tel: 0595-437777

Contact redactie

Tel: 06-42510350
redactie@wijkkrantoosterpark.nl

De redactie houdt zich het recht
voor ingezonden stukken in te
korten, te corrigeren en/of zo nodig
te redigeren.

OPROEP

Kunstenaars &
creatievelingen gezocht!

Ingezonden bericht

Zet de Oosterparkwijk op de artistieke (wandel)kaart van Groningen

Begin dit jaar is er in de Korrewegwijk een expositie geweest waarbij kunstenaars hun werk achter hun eigen raam tentoon konden stellen en voorbijgangers zo kennis konden maken met verschillende artistieke werken en hun makers. Hoe leuk zou het zijn als wij hier, in onze wijk, een vervolg aan geven?!

Want ook de Oosterparkwijk herbergt kunstenaars en creatievelingen die buurtgenoten en passanten kunnen verblijden met een blik op hun werk. En wie weet leidt dit wel tot méér... Inspiratie, een (venster)podium én een hart onder de riem kan iedereen gebruiken!

De expositie is de gehele maand juli en er komt een Oosterparks tintje aan. Wat dit is en hoe het wordt? Dat ligt mede aan jouw inbreng. Ben jij enthousiast en wil je je alvast aanmelden als exposant? Of je raam beschikbaar

Foto: Frans Geubel

stellen voor het werk van een kunstenaar? Of praktisch mee-helpen?

Geef je dan snel, maar uiterlijk 1 juni, op bij Rozan Vergeer,

de nieuwe cultuurcoach van de Oosterparkwijk: rozan.vergeer@bijvrijdag.nl.

Dan wordt het een kunstproject van, voor en door de wijk!

Bewonersorganisatie
Oosterpark
"Hart voor de wijk"

Bewonersorganisatie Oosterparkwijk zoekt jou!

Bewonersorganisatie Oosterpark (BO) informeert en ondersteunt bewoners uit de Oosterparkwijk. Wij zijn wijkbewoners die zich inzetten voor onze wijk. Er gebeuren veel leuke, interessante en uitdagende dingen in de wijk. Omdat er zoveel te doen is zoeken we wijkbewoners die zich bij ons aan willen sluiten. Dikke kans dat we op zoek zijn naar jou!

Wij zijn er voor jou!

Wij behartigen de belangen van alle Oosterparkers, kijken mee bij veranderingen en ondersteunen bij activiteiten in wijk. Wij vinden het belangrijk dat je als bewoner in een vroeg stadium wordt betrokken bij plannen die onze wijk aangaan, zodat je invloed kunt uitoefenen.

Groepen bewoners die tegen een probleem aanlopen kunnen bij ons terecht voor ondersteuning. We organiseren zelf activiteiten en helpen jou ook graag bij het op touw zetten van een actie of het organiseren van een leuke activiteit in je buurt.

foto: Frans Geubel

Even voorstellen

Ons bestuur bestaat op dit moment uit drie leden. Graag stellen we ons aan je voor.

Jaap

Ik woon nu bijna 20 jaar in de Oosterparkwijk; de mooiste wijk van Groningen. Het heeft prachtige architectuur en heel veel groen. Het is ook een wijk in verandering. Door steeds meer duurdere koopwoningen verandert de wijk van samenstelling. Daardoor verandert ook de sfeer in de wijk. En dat betekent dat we met z'n allen goed moeten opletten om te zorgen dat de gezelligheid en saamhorigheid in de wijk blijft bestaan.

Ik houd mij bezig met verkeer en nieuwbouw in de wijk. Dat betekent o.a. dat ik meepraat over het Oosterhamriktracé, de ontwikkeling van Stadshavens en de verkeerssituaties in de wijk. Veel van de vragen of problemen met groen en afval deed ik ook voor de BO, veel hiervan is sinds kort overgedragen aan Duurzaam Oosterpark. We zijn als wijkbewoners verantwoordelijk voor onze woonomgeving, daarom zit ik in het bestuur van de BO. Een fijne omgeving is goed voor iedereen! Ik ontmoet leuke mensen. Het is ook erg leuk als je allerlei zaken voor de wijk kunt verbeteren die anders niet gebeurd zouden zijn.

Marijke

Ik ben Marijke, ik woon nu 4.5 jaar in de Oosterparkwijk. Wat ik zo leuk vind aan de wijk, is dat als je wil en een beetje je best doet, je best snel mensen kan leren kennen, daar was ik in coronatijd heel blij mee.

Voor de bewonersorganisatie hou ik mij vooral bezig met de sociale projecten zoals het buurthuis en het sociale plan van de wijk en als voorzitter zorg ik er natuurlijk voor dat mijn collega-bestuursleden zich een beetje gedragen.

Wat maakt de BO nou zo leuk? Je leert ontzettend veel over de wijk, over hoe andere organisaties werken, over jezelf. Daarnaast ontmoet je allerlei gekke mensen en vind je een hoop gezelligheid.

Yvette

Ik ben Yvette, ik woon sinds 2008 in de Oosterparkwijk. Ik beleef veel plezier aan de parken. Die zijn altijd goed voor een fijne wandeling en een praatje met wijkbewoners.

Het is makkelijk om contact te maken met bewoners, gezellig ook.

Ook leuk vind ik de diversiteit in onze wijk. Van 'betonbos'bewoners tot huizenbezitters en van kids tot expats tot student tot ouderen. Dat geeft een mooie dynamiek.

Binnen de BO houd ik me bezig met communicatie. Ik denk mee met lopende zaken van andere leden en ik ben actief in het programmeren van workshops voor het winterfestival.

Ik vind het bestuur van de BO een ontzettend leuke club mensen. Het is fijn om met ze samen te werken. Woorden die passen zijn: gezellig, humor, samen, open naar elkaar, kijken naar en denken in mogelijkheden. Het werk heeft mijn blik op de wijk verbreed. Wat er allemaal in onze wijk speelt is veel meer dan wat je als bewoner in de gaten hebt.

We zijn o.a. betrokken bij:

Het Oosterhamriktracé, de ontwikkeling van het nieuwe buurthuis in de Siebe Jan Bouma School, verkeersmaatregelen aan de Florakade, parkeerbeleid, ontwikkeling nieuwbouw Stadshavens, het sociale plan voor de wijk en de wijkcommunicatiegroep. Daarnaast hebben we het initiatief genomen om het 100-jarig bestaan van de Oosterparkwijk te vieren met onder andere een historische foto-expositie, expeditie Oosterpark, het Winterfestival, theater Ons kent Ons en nog veel meer.

Aan o.a. onderstaande partijen en activiteiten hebben we afgelopen tijd financieel bijgedragen:

Kermis op het JOP-terrein, Jeugdactiviteiten WIJ-team, activiteiten van stichting 'Ik trakteer' Workshop graffiti JOP, kerstpakket vrijwilligers zwerfvuilteam, gouden regentuin, Stichting Evenementen Oosterparkwijk, T-shirts tuinteam WIJ, protestacties Oosterhamriktracé, muurschildering FEO, speeltoestel bij Het Oude Politiebureau,

foto: Frans Geubel

foto: Bob de Vries

Een oud-bestuurslid vertelt:

"Ik raakte betrokken bij de BO toen er ontwikkelingen waren over het parkeerbeleid. Ik ging naar een bijeenkomst daarover en dat bleek een initiatief te zijn van de BO. Ik werd actief en kwam in een warm bad terecht. Ik had een klik met de mensen en ook met hoe zij tegen zaken aankijken. De BO is een onafhankelijke, laagdrempelige spreekbuis voor en door bewoners. Dat doen ze gewoon door in gesprek te gaan met de gemeente en andere organisaties en betrokkenen in de wijk en waar nodig zetten ze zich actief en enthousiast in. Zo brengen ze onder de aandacht wat ons Oosterparkers bezighoudt. Ik vind het geweldig dat zij de bewoners een stem geven. Je kunt voor alles bij ze terecht, als je een evenement wilt organiseren, je hulp nodig hebt voor het uitvoeren van een idee of als je ergens tegenaan loopt. Ze komen graag met je in contact. Ik heb respect voor het bestuur. Ze zijn op de hoogte van zoveel beleidsmatige als inhoudelijke dingen en ze hebben een onvermoeibare drive. Heb jij hart voor de Oosterparkwijk en wil je meedenken over hoe de wijk nog mooier wordt? Meld je dan vooral aan bij de BO."

groeneoosterhamrikzone.nl
**LIEVER GANZEN DAN
BUSSEN DOOR DE
THOMASSEN à
THUESSINKLAAN**

foto: Agnes Voorintholt

Doe je mee?

Lijkt het je leuk om ook actief te worden bij de BO?
Wij zoeken meerdere mensen.

Ben jij goed in communiceren?

**Ben je dol op het regelen van van
alles en nog wat?**

Word je warm als je aan Linux denkt?

Ben je verslaafd aan social media?

**Ben je een kei in het maken van
kleding of tuinieren?**

Loop je over met ideeën voor de wijk?

Ben je heel erg handig?

**Of ben je gewoon enthousiast en wil
je graag iets doen voor jouw buurt?**

Neem contact met ons op!

Check www.oosterparkgroningen.nl

of mail naar bestuurbo@hotmail.com

Wat heb jij eraan?

Alles wat we doen is vrijwilligerswerk. En daar is gelukkig ook heel veel uit te halen voor jezelf:

- Samenwerken met leuke mensen; oud, jong, creatief, regelneef, gek, nerd; we zijn Oosterparkers!
- Kennis van de wijk; je komt in aanraking met bewoners, verschillende organisaties, de historie en wat er nu speelt.
- Je bent een schakel tussen wijkbewoners;
- Je bouwt ervaring op; wat je ook doet, je leert altijd bij.

Bewonersorganisatie Oosterpark in het kort:

- * Wij zijn bewoners van de wijk, die zich inzetten voor de wijk
- * Ons doel is informatie, inspraak en draagvlak voor bewoners
- * Waar nodig en waar wij kunnen bieden we ondersteuning
- * Een actie, probleem of feestje; laat het ons weten

Volg de BO:

- www.oosterparkgroningen.nl
- OosterparkGroningen
- OPWGroningen

Vervolg van pagina 1: ‘Op hoge hakken door de Oosterparkwijk’

De Amsterdamse School-stijl is prachtig vormgegeven in een aantal gebouwen in de wijk, zoals het wijkgebouw (Siebe Jan Boumaschool en de voormalige Simon van Hasseltschool) en de Oosterkerk. Initiatieven als Open Kerk en Oosterlicht (met de jeugd op zondagmiddag sporten op het Johan Cruyff-court) worden besproken.

Een van de foto’s op de afvalcontainers in de wijk wordt bekeken. Voor zo’n mooie foto zet je geen afval neer - is het idee erachter. Bovendien is het leuk dat wijkbewoners zelf een foto mogen voordragen. Het levert een vraag van Carine op: “Werkt het ook? Wordt er daadwerkelijk minder afval bijgeplaatst? Hoe en door wie wordt dat gemonitord?” Carine maakt ook hier een foto van. Hopelijk helpen zulke initiatieven om het gedrag positief te beïnvloeden, net zoals het idee is achter de afvalbakken met de kinderkunstwerken erop. Een schone en mooie wijk willen we allemaal, toch?

De kinderen Nune en Davit (9 en 7 jaar oud) worden ook genoemd in het gesprek. Ze zijn geboren en getogen in de Oosterparkwijk, maar moeten met hun ouders terug naar Armenië; het land waar ze nog nooit zijn geweest. Op www.laatzebliven.nl staat een petitie om ze in Nederland te laten blijven. Bij voldoende handtekeningen moet het besproken worden in de Tweede Kamer. Carine herkent het verhaal en weet dat de burgemeester hier achter de schermen ook mee bezig is.

De raamexpositie komt nog aan de orde. Dit is een leuk initiatief waarbij kunstenaars hun werk achter het raam kunnen gaan tonen. Onze wijkdefinitie van kunst? Mooie dingen voor en door Oosterparkers.

En dan zijn de 25 minuten al om...

Rozentuin en Damsterdiep
Mark C Hoogenboom begint in de rozentuin bij het beeld “De jongeling” van Ludwig Oswald Wenckebach (fotootje gemaakt) met de wandeling en ze lopen naar het Damsterdiep. Vandaar langs de Praxis en dan over het gras en – beetje stout – door de narcissen, oversteken naar de duiventillen. Daarna levert hij Carine af bij de volgende wandelaar. We spreken over veranderingen in de wijk, welke goed zijn en welke eigenlijk wel binnenkort zouden mogen plaatsvinden.

Al het groen in de wijk is goed, daar zijn we het makkelijk over eens. Dat er zo’n mix van mensen in de wijk blijkt te wonen, dat is ook mooi. Dat de industrie verdwijnt mag wel en dat het tussendoor voor hele andere activiteiten wordt gebruikt is mooi. Dat het voetbalstadion is verdwenen heeft veel verandering in gang gezet. Ook wel mooi, ook al vindt beslist niet iedereen dat. We lopen langs het Jannes van der Wal Denksportcentrum aan de Oliemuldersweg (fotootje), is ook Amsterdamse stijl.

Dat alles tussen het Damsterdiep, het Eemskanaal en de Sontweg wordt omgevormd naar de Stadshavens, is ook een mooi idee. Maar er wonen daar wel al mensen. Sommigen

al heel lang (fotootje). Die zijn helemaal niet zomaar voor een verandering... Vandaar dat we spreken over of veranderen altijd een verbetering is en of je dat van te voren wel kunt weten. Lucas de Man heeft daar wel een mooie filosofische kijk op: je weet niet zeker of veranderen verbeteren betekent, maar net zo min weet je dat voor alles hetzelfde laten. Dan is veranderen eigenlijk vanzelfsprekend interessanter: als het beter is, laat je het zo en als dat niet zo is, verander je het weer.

Dat de Oosterparkwijk een actieve groep duivenhouders heeft, weet Carine Bloemhoff niet, maar dat het bestaat is wel weer typisch iets voor deze wijk. We lopen er langs door de smalle padjes achter het Damsterdiep. Je ziet af en toe zo’n vlucht duiven boven de wijk samen fitness vliegen en dat is sowieso prachtig.

We spreken niet over het openbaar vervoer, of over de busbaan dwars door de Vinkenstraat. Want we spreken niet over problemen, maar over mooie veranderingen en dat we daar ook met z’n allen van zijn.

Pioenstraat en -park
Gerard Huizinga woont al ruim 16 jaar in de Oosterparkwijk en het bevalt hem prima. Loopt met de hond door de hele wijk en kent inmiddels alle mooie plekken wel. Carine en Gerard blijken een gemeenschappelijke kennis te hebben: een goede vriend van Gerard is de buurman van Carine. Dat geeft sowieso al stof tot praten. Het gesprek gaat over kleine en grote dingen, terwijl ze de Pioenstraat richting het Noorden oplopen. Geen verf op de

In de rozentuin bij het beeld “De jongeling” van Ludwig Oswald Wenckebach wordt het stokje overgedragen aan Mark.

lantarenpaal bijvoorbeeld: geen groot ding maar het gaat wel mee in de aantekeningen van de wijkwethouder (fotootje). Maar ook grotere dingen: als de gemeenteraad akkoord gaat met het plan over betaald parkeren, dan wordt de straat ‘teruggegeven’ aan de bewoners. Want als er minder geparkeerd wordt, dan kun je andere dingen doen met de ruimte die dan ontstaat. Er komt dan letterlijk ruimte voor initiatieven. Dat wordt nog puzzelen want de Pioenstraat is twee-richting verkeer, maar de straat hier en daar versmallen is wel een idee. Beter dan drempels, die wel de snelheid omlaag brengen (meer in de buurt van de 30 km/u die er gereden mag worden), maar erg hinderlijk zijn. Bloembakken is wel een idee, vindt Gerard. Hij krijgt meteen de prima vraag terug of het zijn eigen idee is of dat er al meer mensen voor zijn. Die zijn er. En het kan betaald worden uit de gelden die parkeerders betalen, want die vloeien voor een deel terug naar de straat waar het geld opgehaald wordt. Maar goed, hoe je draagvlak krijgt voor bloembakken door de lengte van de Pioenstraat zal nog wel wat praten en sparren vergen.

Ze lopen langs de Siebe Jan Boumaschool en dat wordt waarschijnlijk het wijkcentrum. Als dat werkelijk het wijkcentrum wordt geeft dat meer reuring in de avond dan er nu is. En het wandelpad daar is dan wel een dingetje. Ten eerste is het een handige doorsteek voor fietsers, ook al is het daarvoor nu niet geschikt en ook

helemaal niet toegestaan. Plus, ’s avonds na zonsondergang is het een donkere bedoeling want er staat geen verlichting. De lantarenpalen aan de Pioenstraat helpen ook niets, want die staan niet aan de parkkant. Betere verlichting, dat slaat aan bij Carine (fotootje), ze lijkt het pad zelf ook te kennen en te gebruiken.

Ze eindigen de wandeling bij de uitbundige reclames van de nieuwe pizzeria op de hoek van de Oliemuldersweg en de Hortensialaan. Het initiatief om te wandelen met buurtbewoners is leuk. Het laat betrokkenheid zien en het legt contact. De grote dingen in de wijk lijken het meest geschikt voor een gesprekje, maar de kleine dingen mogen ook. Dat is mooi en het is wel bijzonder dat de wijkwethouder daarnaar komt luisteren.

Doorpakken
Na de wandelingen haalt Carine haar fiets op, die voor Mathildes huis staat. Een kopje thee komt er nog aan te pas. Ze informeert direct haar collega bij de gemeente over de besproken punten (met fotootjes) en meldt wat hij moet gaan uitzoeken. Dat geeft een goed gevoel over de betrokkenheid, want het gaat niet onzichtbaar mee. Het wordt opgepakt.

Het is absoluut een heel goed initiatief van de wijkwethouder om zo’n gesprek te organiseren, goed om daarmee door te gaan! De gemeente komt dan in de persoon van een wijkwethouder echt een stap dichtbij de wijk en de bewoners in de wijk.

Groentje

Na sneeuw komt zonneschijn

Door **Petra Beekhuizen Khan**

laten in de vorm van leuke, zinnige (ludieke) acties... om er maar een paar te noemen.

Binnenkort komen er, naast de informatieve Stap voor Stap wandelingen die al jaren door veel mensen met plezier worden gelopen (vooral onder leiding van de gepassioneerde archivaris Jan Meijer), vier nieuwe wandelroutes bij. Deze laatste zijn erop gericht om op verschillende manieren in beweging te gaan (volg de gekleurde schoentjes).

Groen, duurzaam en bewegen en dan SAMEN met hoofdletters, dat lijkt bij veel mensen de gemoederen bezig te houden. Hoe mooi is het dat bewoners zich onderling steeds meer weten te verenigen en dat de wegen naar verschillende instanties ook makkelijker worden gevonden. Deze samenwerkingen beginnen naar mooie, vruchtbare resultaten te leiden.

Het gonst weer van de plannen, initiatieven en activiteiten in onze wijk. De Paradijvogelstraat is in ontwikkeling, op het Goudenregenplein is weer met vereende krachten geplant en het Zwerfvuilteam van Duurzaam Oosterpark is bezig steeds meer sporen achter te

Het jongetje in de klas

Door **Frans Geubel**

‘Heb jij ook een foto voor me van de wandschildering in de Theo Thijssenschool?’ vraagt Roelof van der Velde (84). Hij woont een eindje verderop aan de Florakade en heeft een garagebox onder mijn flat. Ik vraag hem waarom en hij antwoordt: ‘Ik ben het jongetje op de achterste rij links in het schoolklasje van meester Sikkema’.

Roelof bedoelt het schoolgebouw aan de Heesterpoort, waarin nu WIJ Oosterpark huist. Architect Siebe Jan Bouma liet zich in 1926 inspireren door de achtergelegen ‘boerderijtjes’ van zijn vroegere baas, directeur Gemeentewerken J.A. Mulock Houwer.

Net als het eerder door Bouma ontworpen gebouw aan de Jan Hissink Jansenstraat was ook hier sprake van een dubbele openbare lagere school.

Bij de oplevering eind 1927 kregen de zes- en zeven-klassige scholen, naar de gewoonte van die tijd, nummers toebedeeld. Hier XVII en XVIII. De respectievelijke ingangen waren aan de Heesterpoort en de Begoniastraat.

Op de hoek Heesterpoort en Zaagmuldersweg was het gemeenschappelijke gymnastiek-lokaal en daarboven het lokaal voor de zevende klas. De zevende klas was een overbrugging voor ‘late’ leerlingen. In 1947 werd XVII vervangen door de naam

van oud-Tweede Kamerlid Theo Thijssen en XVIII door die van zijn collega dr. D. Bos. Thijssen was overigens bekender als (kinderboeken)schrijver dan als politicus.

Zo’n 14 jaar later verhuisde de Theo Thijssenschool en nog weer 10 jaar later betekende het dalende leerlingenaantal ook het einde van de dr. D. Bosschool. Begin jaren zeventig werd het gebouw in gebruik genomen door een school voor speciaal onderwijs, genoemd naar de in de oorlog omgebrachte Joods-Groninger onderwijzer Simon van Hasselt. In 2017 verhuisde de Simon van Hasselt naar de Travertijnstraat in Vinkhuizen.

Hierna begon de ruim 2 miljoen euro kostende restauratie van het gebouw, waarna in 2019 het WIJ-team erin trok. De officiële opening van het gerestaureerde gebouw vond plaats op 31 oktober.

Terug nu naar Theo Thijssen (1879-1943), en zijn bekendste boek ‘Kees de jongen’ (1923), dat zich afspeelt in de Amsterdamse Jordaan.

Het thema van het boek is dat Kees Bakels een moeilijke jeugd beleefd doordat zijn ouders erg arm zijn en zijn vader op jonge leeftijd sterft. In het boek lees je hoe Kees zich door deze problemen heen worstelt. Hij heeft een oogje op Rosa Overbeek en gaat na de lagere school uiteindelijk samen met haar de toekomst tegemoet.

De wandschildering in 2011, voor de restauratie.

Jan van der Zee

In 1950 maakte Ploegschilder Jan van der Zee de wandschildering in het trappenhuis van de Theo Thijssenschool, die het verhaal van Kees de jongen in beeld brengt.

Jan van der Zee (1898-1988) was niet alleen als kunstschilder actief, maar maakte ook monumentaal werk. Voorbeelden zijn de trap boven de Naberspassage aan de Grote Markt (1975, verwijderd in 2013) en de mozaïekmuur (1960) voor de Pabo, nu Noorderpoort, aan de Verzetstrijderslaan.

Op de schildering zien we in het midden Kees in schooluniform met ingepakte boeken op zijn hoofd. Op de achtergrond zien we de Amsterdamse grachten. Links van hem een meester met zijn schoolklas. Linksboven dansende kinderen in een kring. Rechtsboven zien we het gezin van Kees in groot verdriet, want de vader is stervende in de bedstee op de achtergrond. En rechtsonder tenslotte zien we Kees met zijn vriendinnetje Rosa. Er zit een beetje een moraal in dat als je de school goed doorloopt, je een mooie toekomst tegemoet gaat.

Tijdens de restauratie van het gebouw werd in augustus 2019 de wandschildering gerestaureerd door restauratieschilder Lut Gielen uit Garmerwolde, die ook het kleuronderzoek van zowel de buiten- als de binnenkant van het gebouw uitvoerde.

Ik ben op bezoek bij Roelof en de tafel ligt bezaaid met foto's van toen. Hij pakt er eentje uit, die gemaakt is ten tijde van de schildering. We zien hier meester Sikkema met een aantal leerlingen. Van de drie staande jongens achter de meester zien we Roelof links. Deze foto is een uniek bewijsstuk van wat door de jaren heen steeds geruchten waren. Want je ziet onder andere de gelijkenis van meester Sikkema. Jan van der Zee schilderde voor de schoolklasseen de zesde klas van de Theo Thijssenschool!

En Roelof vertelt hoe Jan van der Zee apart schetsen van alle leerlingen en de meester maakte, die hij later in de wandschildering verwerkte. Met deze schetsen was hij meerdere ochtenden bezig.

Kattekwaad

Roelof is geboren in de Hortensialaan nr. 28A, een bovenwoning waar hij op het balkon al vroeg duiven hield. Ook nu nog is hij trouw lid van Postduifvereniging De Luchtbode (1903) in de Mimosastraat.

Vanuit het raam van de zesde klas kon hij over de daken van de Begoniastraat zijn duiven op het balkon in de Hortensialaan zien. Dat leverde hem een aantekening in zijn rapport op! ‘Roelof kijkt teveel naar de duiven en let niet op.’ ‘Of jij let beter op, of de duiven gaan weg’ zei zijn vader streng.

In die lagere schooltijd trok Roelof altijd samen met vriendjes op en haalden ze veel katekwaad uit. Enigszins besmuikt verhaalt hij ervan.

‘Visboer, heb je ook een viskop voor de kat?’ en vervolgens gooiden we die de winkel binnen van Banus, de voorganger van De Wolf in de Hortensialaan, midden tussen de worsten.

Eens waren we stout geweest en moesten voor straf het bovenzoldertje op school opruimen. We moesten nodig plassen en dat deden we in een hoekje. Later verschenen er in het plafond van de vijfde klas van de D. Bosschool raadselachtige gele vlekken in het plafond.

Ook zijn we eens door Majoor Sjoerds voor straf opgesloten in de cellen van het Politiebureau. Aan het eind van de middag kwamen onze vaders, die ingelicht waren. ‘Blijf maar mooi een nachtje!’ Nou, dikke tranen natuurlijk. Maar even later werden we vrijgelaten. Dat maakte indruk en zo leerden we ons lesje. Het waren

heel andere tijden; als Sjoerds van zo’n 100 meter afstand riep ‘Hierkomen!’ dan deed je dat.

In de grote bovenzaal van het Buurthuis gaf Joop Lesterhuis dansles. ‘Daar heb ik mijn vrouw ontmoet, maar ik had haar al één keer eerder gezien in de Herestraat, waar we altijd heen en weer liepen, voordat we naar Frigge gingen om te dansen. Ze liep er met een jongen. Ik zeg: wat een mooie meid! Die wordt van mij! Alle jongens lachen natuurlijk. Daar heb je hem weer. Maar het is wél gelukt.’

Dit is al jaren na de lagere school en na een lange verlovingstijd trouwt hij in 1957 met zijn Johanna.

Ze krijgen drie kinderen, twee meisjes en een jongen.

Na enkele jaren als scheepsmachinist bij Rederij Wagenborg; niks aan, steeds heen en weer naar Engeland en Zweden, begint hij aan een carrière, tot aan zijn vroegtijdige pensionering, in het onderhoud van beweegbare bruggen. Aanvankelijk bij de Spoorwegen in Rotterdam - kosthuis - en later vanuit Groningen met een groot werkgebied tot aan Overijssel. Sinds 14 1/2 jaar is Roelof weduwnaar.

Er zijn zéér waarschijnlijk veel Oosterparkers die de wandschildering nog nooit met eigen ogen hebben gezien. Zelfs ook veel oudere Oosterparkers denk ik, omdat ze niet op deze school hebben gezeten. Als de Corona beperkingen voorbij zijn en het gebouw weer open, dan zou ik zeggen: neem eens een kijkje. Het trappenhuis is vlak achter de ingang.

Roelof van der Velde voor de wandschildering.

Een foto van meester Sikkema met een aantal leerlingen.

Waar komt dit bord komend jaar te hangen?

Ingezonden bericht

Sinds drie jaar loopt het zwerf-vuilteam door de straten van de Oosterparkwijk. Gewapend met prikstok en vuilniszak zwerven de leden elke maandag door de wijk. In de ochtend vertrekken er twee groepen en in de zomermaanden loopt er ook een avondteam. Aan duimen, bedankjes en uitspraken als 'goed bezig' komt het zwerf-vuilteam niet te kort.

En terecht ook want "de wijk is zichtbaar schoner" zo vertelt een voorbijganger.

Ieder jaar reiken we een waarderingsprijs uit aan een straat die uitblinkt op hoe schoon ze zijn. In 2019 kwam Tjerk Bolhuisstraat als winnaar uit de bus omdat enkel één lollystokje was gevonden in deze straat. In 2020 was het Graspad de schoonste straat. Heel gaaf om

te horen dat deze bewoners aangeven hun straat graag schoon te willen houden en zich daarvoor inzetten.

Welke straat er in 2021 de waardering in de wacht gaat slepen is het zwerf-vuilteam nog niet uit. Alle zwerf-vuilleden hebben een gelijke stem in de waardering. Omstreeks augustus zal het geluid van de ijscoman door een nog onbekende straat klinken. De schoonste straat wordt namelijk gevierd met een verdiende ijsco. "Ding ding goedemiddag! Gefeliciteerd met de schoonste straat van de Oosterparkwijk!" Zo galmde de ijscoman vorig jaar door het Graspad. De straat waarderingsprijs is een positieve manier om aandacht voor zwerf-vuil en een schone leefomgeving te krijgen. En ook nog eens leuk om bij te kletsen met de buurvrouw of buurman onder het genot van een heerlijk schepijsje.

Het Zwerf-vuilteam en de straat waardering zijn projecten van Duurzaam Ooster-

Het zwerf-vuilteam van de Oosterparkwijk.

Foto: Frans Geubel

park. Een platform voor bewoners die, net als wij, oog hebben voor duurzamer leven en willen bijdragen aan een duurzame wijk. (Milieu) bewust, groener denken en doen, hoe u het ook zou willen noemen. Wij, Oosterparkers zijn de beroerdste niet dus die uitdaging gaan we 'natuurlijk' aan! En helaas hoog nodig want onze

voetafdruk op de wereld is groter dan haar herstellend vermogen en dat resulteert bijvoorbeeld in de welbekende plastic soep in de oceanen.

Wilt u meer te weten komen over Duurzaam Oosterpark, het zwerf-vuilteam of de straat waardering? U kunt ons vinden op www.duurzaamosterpark.nl

MEDEDELING

Ooster Art Kunstmarkt verplaatst naar zaterdag 25 september

Ingezonden door Ooster Art Kunstmarkt

Helaas heeft de gemeente Groningen alle evenementen tot 1 juni afgelast. Dus ook de markt van 29 mei. We hebben voor de markt een vergunning nodig en die krijgen we nu niet.

Daarom verplaatsen we de markt naar 25 september.

Er zijn inmiddels 15 kramen bezet. En we hebben besloten uit te breiden. Een overdekte kraam van 3 m kost 12,50€. Locatie pleintje en fietspaden Lindenhof, bij de Blauwe Boerderij.

Meer weten? Meedoen?
Ooster.artgroningen@outlook.com

Namens Ooster Art Kunstmarkt

Ineke Bakker en Jacqueline Pieters

OPROEP

Wat moet er in het buurthuis?

Ingezonden door Bewonersorganisatie Oosterpark

Met de besturen van de speeltuinverenigingen, het JOP, de bewonersorganisatie en WerkPro, wordt al een aantal jaren gewerkt aan de komst van een nieuw buurthuis.

Door de sloop van het Treslinghuis mist onze wijk een plek die van ons allemaal is en waar we allemaal welkom zijn. Vanaf medio september zal de Siebe Jan Boumaschool (voorheen van Houtenschool) beschikbaar komen. Een mooi gebouw is natuurlijk fantastisch, maar is niets waard als er geen dingen gebeuren die we belangrijk en noodzakelijk vinden. Daarom willen wij wijkbewoners met ideeën over de invulling van het buurthuis oproepen. Het is mogelijk om het buurthuis te bezichtigen, in hele kleine aantallen en buiten schooltijd. Het aantal plaatsen is daarom gering.

Wil je het buurthuis bezichtigen? Ga naar <https://oosterparkgroningen.nl/> daar vind je een formulier waar je je kunt intekenen.

OPROEP

Racefietsclub Oosterparkwijk zoekt wegwijnde race-fietsen, fietskleding en mensen

Ingezonden bericht

Olga, Oosterparkwijkbewoonster en Matthijs, Oefentherapeut bij SCOEF kregen het idee om een racefietsclub op te richten. We zijn allebei recreatief racefietsers en hebben gehoord dat meerdere mensen uit de wijk deze sport graag zouden willen doen. Dus wij dachten: dat gaan we regelen!

De Oosterparkwijk behoort nog steeds tot één van de armste wijken in de stad Groningen. Zo'n 20% leeft onder de armoede-grens. We zijn van mening dat ons plan voor iedereen toegankelijk moet zijn, onafhankelijk van eigen financiële mogelijkheden. Om die reden willen we mensen een racefiets in bruikleen geven en verder voorzien van kleding en benodigd fietsmateriaal.

Daarnaast past het perfect in het plan 'Oosterparkwijk in Beweging' waarbij we de verschillende beweegplekken met elkaar verbinden door looproutes, een nieuwe buitenbeweegplek en bewegingsactiviteiten. We vinden het belangrijk in deze tijd juist ook aandacht te geven aan het vergroten van de weerstand, het bewegen te stimuleren en zo de gezondheid te bevorderen. We zijn van mening dat het beleid ons nu niet direct verder helpt en daarom handelen we. Gewoon doen.

Het clubje zal bestaan uit amateurs, waarbij het wel van belang is dat er verantwoord gesport wordt. Voor elke deelnemer is er een intake waarbij de gezondheid globaal in kaart wordt gebracht. Er is voor leden altijd de mogelijkheid om gezondheidsvragen te stellen.

Voordat we kunnen beginnen hebben we racefietsen en wielrenkleding nodig. Dus heb je nog een wegwijnde, bruikbare racefiets staan, een tenue of andere benodigdheden liggen, neem dan contact op met Matthijs: matthijs@scoef.nl of 0648467464

Tot op de fiets!
Matthijs & Olga

NIEUW bij Personal Fysiofit Van Weering: FLOOR® zwangerschapscursus

Ingezonden door
Fysiofit van Weering

Wat is FLOOR®? De nieuwste en meest complete zwangerschapscursus van Nederland!

Het FLOOR®-programma bestaat uit actieve groepstrainingen gericht op het behouden of verbeteren van kracht, conditie en stabiliteit. Zwangeren en al bevallen dames trainen samen, onder begeleiding van een daartoe opgeleide fysiotherapeut. Het is hierdoor ook geschikt als een dame wat (bekken)klachten heeft of als ze voor haar zwangerschap niet sportte. De lessen en oefeningen zijn afgestemd op het niveau van de deelnemster!

Verantwoord sporten tijdens de zwangerschap voorkomt en/of vermindert (bekken)klachten en zorgt ervoor dat je zo fit mogelijk aan je bevalling en het moederschap begint. Ook verlaagt het de kans op zwangerschapsdiabetes, zwangerschapsgelateerde hoge bloeddruk en een bovengemiddeld geboortegewicht van de baby.

Vanaf 3 weken na de bevalling (of 6 weken na een keizersnede) kan er gestart worden met de FLOOR® hersteltrainingen. Op verantwoorde wijze weer starten met opbouwen van kracht en conditie, met aandacht voor het herstel van je bekkenbodembodem.

We zijn gestart met FLOOR®-outdoor, vanaf onze locatie aan de Gerbrand Bakkerstraat 75. Zodra de coronaregels het weer toelaten kunnen we ook indoor gaan trainen.

Trainingstijden:

Maandag 19.30-20.30 uur. Vrijdag 9.30-10.30 uur.

Trainen gaat op basis van een strippenkaart, die zowel voor als na de bevalling te gebruiken is.

Naast de trainingen is het ook mogelijk om FLOOR®-bevallingsvoorbereiding te volgen. Hierin leren zwangeren hoe een bevalling verloopt en welke tools ze kunnen toepassen om het bevallen wat makkelijker en meer ontspannen te maken. De voorlichting is no nonsense, eerlijk en zinvol. Het motto: "bereid je voor op alles en verwacht niets".

Meer info is te vinden op www.ditis-floor.nl en op [www.praktijkvanweering.nl](mailto:marjolein@praktijkvanweering.nl)

Heb je nog vragen? Bel dan naar 050-3130220 en vraag naar Marjolein, of mail naar marjolein@praktijkvanweering.nl.

Hopelijk tot snel!

Sportieve Groet van Floor®fysio Marjolein, Personal Fysiofit Van Weering

Een bijzondere roman over het leven van Hildegard von Bingen

Door Erik Weersing

Hoewel ze in een ver verleden leefde – ze werd geboren in 1098 en overleed in 1179 – is Hildegard von Bingen een vrouw die anno 2021 de mensen nog altijd aanspreekt. Onder muzikliefhebbers geniet ze grote bekendheid als componist van Gregoriaanse gezangen. Maar ze was op veel meer terreinen actief dan enkel de muziek. Vanaf 1150 was ze abdis (hoofd) van het vrouwenklooster dat ze stichtte in de omgeving van het Duitse Bingen. Daarnaast hield ze zich bezig met verschillende takken van de toenmalige wetenschap - religie, geneeskunde, kosmologie -, correspondeerde ze met de grote wereldlijke en kerkelijke leiders van haar tijd en verwierf ze bijzondere faam vanwege de visioenen die ze had en die ze zelf op schrift heeft gesteld. Ze zag het namelijk als een goddelijke opdracht onder de mensen te brengen wat haar van hogerhand werd ingefluisterd. Aanvankelijk riepen haar ervaringen veel weerstand op. In de door mannen gedomineerde wereld van de twaalfde eeuw werd niet geloofd dat God een zo onwaardig schepsel als een vrouw als medium gebruikte om zijn gedachten over te brengen. Wat ze deed, was dan ook niet zonder risico. Iemand die tegen de leer inging, kon als ketter op de brandstapel terecht komen. Pas nadat paus Eugenius III (paus van 1145-1153) Hildegards werk had gelezen en daarbij te kennen gaf onder de indruk te zijn van haar openbaringen en haar officieel een profetes had genoemd, verminderde de weerstand. Maar Hildegard was eigenzinnig genoeg om voortdurend, tijdens haar hele lange leven, de nodige tegenwerking op te roepen.

Onlangs heeft onze stadgenoot Gineke Meinders (geboren in 1959) een roman gepubliceerd over het leven van deze begaafde, creatieve en originele vrouw, getiteld ‘Alles brandt door mij’ (deze titel is ontleend aan een citaat uit een van de werken van Hildegard: “Alles brandt door mij, zoals ook de adem van een mens onophoudelijk in beweging is, gelijk een vlam die flakkerd in het vuur”). Het boek is het eerste deel van een trilogie en loopt tot 1152, toen Hildegard halverwege de vijftig was. Haar leven is interessant genoeg om meerdere romans aan te wijden. Tijdens een wandeling door het park in de buurt van haar huidige woning, vertelt Gineke hoe ze met deze bijzondere vrouw in aanraking is gekomen.

De aanleiding

“Van huis uit ben ik biologe. Na mij studie heb ik een tijdlang in Den Haag gewerkt als beleidsmedewerker bij de Dierenbescherming. Aanvankelijk deed ik dat fulltime. Maar ik kreeg heimwee naar Groningen, waar ik geboren en getogen ben, en ben terug naar de stad verhuisd. Door parttime te gaan werken, was dat mogelijk. Eén

dag in de week moest ik in Den Haag zijn. In die tijd heb ik heel wat treinen gemaakt, waarbij ik de gelegenheid had om te lezen en na te denken. Tijdens die treinreizen zijn er twee dingen gebeurd. Ik kwam tot de conclusie dat ik ander werk wilde doen: ik wilde schrijven! En ongeveer tegelijkertijd las ik in de krant een kleine advertentie die een biografie van Hildegard von Bingen aankondigde, geschreven door Etty Mulder, destijds hoogleraar muziekgeschiedenis en algemene cultuurwetenschappen in Nijmegen. Dit zal begin jaren negentig zijn geweest. Ik was gelijk verkocht. De combinatie van wetenschap, religie en het hebben van visioenen intrigeerde mij. Over Hildegard wilde ik mijn eerste boek schrijven! Heel symbolisch - pal naast de advertentie voor de biografie door Etty Mulder stond een advertentie voor een vulpen. Ik heb heel lang naar die vulpen gekeken. Het was een extra stimulans ook daadwerkelijk met dat boek aan de slag te gaan. Maar in de praktijk bleek dat nog niet zo gemakkelijk. Zelf ben ik niet religieus. En ik was helemaal niet thuis in de middeleeuwen. Ik begaf me op voor mij onbekend terrein. Met tussenpozen heb ik jaren aan het boek gewerkt.”

Bingen

Gineke pakte het grondig aan. Ze maakte een diepgaande studie van de middeleeuwen, de geschiedenis, het kloosterleven en de mystiek, ze verdiepte zich in het werk van Hildegard en ze zocht contact met deskundigen. Zo voerde ze gesprekken met Etty Mulder die haar stimuleerde en de eerste versie van haar boek bijzonder positief beoordeelde. En Gineke reisde af naar Bingen, waar het klooster heeft gestaan waarvan Hildegard abdis is geweest.

“Het stadje van nu herinnert in niets meer aan het plaatsje dat er in de twaalfde eeuw stond. Maar het landschap is nog hetzelfde en de rivier van toen stroomt er nog. En ik heb ongeveer op de plek gestaan waar zich de hut bevond waarin Hildegard verbleef. Dat was een bijzondere ervaring.”

Liefdesrelatie

In het boek wordt een aantal personen ten tonele gevoerd die werkelijk bestaan hebben, zoals de abt Kuno, de monnik Volmar en de kloosterzuster Richardis. De laatste speelde een bijzondere rol in het leven van Hildegard. Vermoed wordt dat de twee een liefdesrelatie hadden. Richardis was een telg uit het invloedrijke, adellijke geslacht Von Stade. Haar familie had ambitie en zorgde ervoor dat ze abdis werd van een ander klooster - klooster Birsim. Hildegard deed er alles aan om deze promotie te verhinderen. Haar brieven laten er geen misverstand over bestaan dat ze Richardis, koste wat kost, bij zich wilde houden. Helaas hadden haar pogingen geen succes. Richardis vertrok

naar Birsim, waar ze vrij snel na aankomst is overleden. Intrigerend is een van de illustraties die de monnik Wibald op aanwijzingen van Hildegard bij haar teksten heeft gemaakt. In de eivormige afbeelding kunnen niet alleen goddelijke visioenen worden gezien, maar ook, zoals Etty Mulder heeft vastgesteld, de genitaliën van een vrouw. Al met al was het voor Gineke voldoende reden een liefdesverhouding tussen de twee nonnen in het verhaal te vlechten, die ze heel delicaat en ingetogen beschreven heeft. Er zijn overigens geen aanwijzingen dat tijdgenoten de affaire hebben opgemerkt.

“Dat zou ook niet getolereerd zijn”, legt Gineke uit. “Vriendschap tussen nonnen was in die tijd al niet toegestaan. Kloosterlingen moesten zich in hun aandacht volledig op God richten. Een liefdesrelatie tussen personen van hetzelfde geslacht zou ongetwijfeld zijn gezien als het werk van satan.”

De taal

Een extra probleem bij het schrijven van een historische roman: hoe laat je mensen uit die tijd praten? Veel hedendaagse woorden kun je de mensen in de middeleeuwen niet in de mond leggen. Gineke is erin geslaagd heel goed leesbare dialogen te schrijven die toch passen bij de tijd waarin het verhaal zich afspeelt. Een enkele keer maakt ze een kleine uitglijer. Op pagina 81 spreekt ze van een synode waarbij bisschoppen uit onder meer België aanwezig waren. Volgens mij is dit een anachronisme. België ontstond als land pas in 1839, toen het zich van Nederland had afgescheiden. Het gebied dat we nu België noemen, bestond in de twaalfde eeuw uit een aantal min of meer onafhankelijke gewesten, zoals het graafschap Vlaanderen en het hertogdom Brabant. Maar dat zijn details.

Als een film

Voor de lezer die geïnteresseerd is in Hildegard von Bingen, in het religieuze leven in de middeleeuwen of in de middeleeuwen in het algemeen, is ‘Alles brandt door mij’ een boeiend boek. Gineke Meinders schrijft heel beeldend en kleurrijk. Met gebruikmaking van veel bijvoeglijke naamwoorden en tal van vergelijkingen, weet ze de lezer een wereld voor te toveren die heel nabij lijkt. Bij sommige passages, zoals het eerste hoofdstuk, waarin Hildegard, als meisje van acht door haar familie naar haar eerste klooster wordt gebracht, had ik het gevoel naar een film te kijken. Je ziet het gezelschap voor je, verlicht door fakkels waarvan de vlammen heen en weer bewegen in de wind. Voorop loopt de bisschop, “zijn omvangrijke gestalte gehuld in een weelderige, paarse mantel.” Zo zijn er meer scènes die erom vragen verfilmd te worden.

Het wachten is nu op de volgende twee delen van de trilogie.

‘Alles brandt door mij’ is uitgegeven door Brave New Books en is te verkrijgen bij iedere boekhandel of via bol.com. De paperback kost 20 euro. Als epub: 9 euro. Voor meer informatie: www.ginekemeinders.info

GEDICHT

Spoorloos

Wie kent het programma niet!

Al jaren lang op de tv.

Zelf volg ik het met veel plezier

En half Nederland kijkt mee! ☺

Een zoektocht is het telkens weer

Te weten: ik ben afgestaan

heb ik nog ouders, zussen, broers

Die vragen dienen zich dan aan

Gespannen volg je het verhaal

Hoe verloopt het deze keer

Heeft het zoeken resultaat

komt er een ontmoeting, weer?

Helaas gebeurt het ook nog steeds

dat zo’n wens niet wordt vervuld

Wat ook uiteraard voor ons

aan het eind pas wordt onthuld

En dan voor de hoofdpersoon

als een pleister op de wond

dat men toch nog neven, nichten,

of een verre oom daar vond!

Ja, het échte doel

daar gaan ze steeds weer voor:

Mensen te herenigen

Ik hoop, dit gaat nog héél lang door!

Maria Riksten-Brouwer

Wat komt er in het nieuwe IKC Borgman Oosterpark?

Ingezonden bericht

Woon je in het Oosterpark, dan kun je er niet omheen: aan de Klaprooslaan wordt hard gebouwd! Aan de rand van het park komt een Integraal Kindcentrum (IKC) waar kinderen van 0 tot 12 jaar straks kunnen spelen en leren. Het IKC is een samenwerking van Openbaar Onderwijs Groningen en SKSG en opent direct na de zomervakantie 2021 de deuren.

Omdat veel mensen nog onbekend zijn met een IKC, vertellen we de komende maanden meer over dit unieke concept, waar het kind centraal staat! In IKC Borgman Oosterpark komt de school, kinderopvang én de peuterspeelzaal. We werken als één team met één pedagogische visie aan de doorgaande ontwikkeling van elk kind. Deze maand lichten we de peuterspeelzaal uit.

Peuterspeelzaal is voor alle kinderen!

De peuterspeelzaal is voor alle kinderen van 2 tot 4 jaar. De peuterspeelzaal is heel belangrijk voor de ontwikkeling van je kind. Stel je voor, je kind wordt straks vier en hij gaat voor het eerst naar school. Hoe gaat dat dan met jas aantrekken, broodjes smeren en vriendschappen sluiten? Hoe krijgt je kind zijn plek in de groep? Je kind moet straks zijn eigen weg vinden, en daarom is het superbelangrijk dat je hem daar op voorbereidt. En dat doet je kind op de peuterspeelzaal.

Spelenderwijs leren en ontdekken

De peuterspeelzaal op het IKC Borgman bestaat uit twee groepen met 16 kinderen, en een eigen tuin speciaal voor de peuters. Je kind maakt vriendjes, kijkt naar wat zij doen en doet het na. Je kind leert goed Nederlands praten. Samen

op ontdekkingsstocht. Spelen, kletsen en alles onderzoeken. Op de peuterspeelzaal leert je kind allerlei nieuwe dingen. Zo ontwikkelt je kind zich in rap tempo. Je zult verbaasd zijn over wat je kind allemaal zelf al kan na een paar maanden!

Hoe ziet de dag er uit op de peuterspeelzaal?

Op de peuterspeelzaal maakt je kind kennis met zingen, voorlezen, bewegen en knutselen met materialen als verf, klei, potloden, water en zand. Kinderen leren spelenderwijs met elkaar omgaan, waardoor de overstap naar de basisschool straks een stuk makkelijker wordt. Daarnaast is elke dag een mooie dag om buiten te spelen. Buiten spelen inspireert tot fantasiespel en is goed voor de motoriek en weerstand. Kortom, goed voor de ontwikkeling!

Peuterspeelzaal voor sommigen bijna gratis

De peuterspeelzaal is voor alle kinderen van 2 tot 4 jaar. De overheid betaalt een groot deel voor jou. Wat je zelf moet betalen is afhankelijk van je inkomen. In het algemeen geldt: hoe lager je inkomen, hoe minder je hoeft te betalen.

Kinderopvangtoeslag of gemeentelijke subsidie?

Werken of studeren jij en je partner allebei, dan heb je recht op kinderopvangtoeslag. Heb je geen baan, dan heb je recht op gemeentelijke subsidie voor de peuterspeelzaal. De gemeente dekt dan het grootste deel van de kosten, soms zelfs bijna alles. Wil je weten wat het kost als jouw kindje naar de peuterspeelzaal gaat? Bel dan 050-3171390 of mail klantadvies@sksg.nl. Wij rekenen het graag voor je uit!

Rekenvoorbeeld

Vader werkt, moeder is thuis en zorgt voor haar zoontje van 2 jaar, die 2 ochtenden per week naar de peuterspeelzaal gaat. Het maandinkomen van de vader is €1.685,-. In de gemeente Groningen is de eigen bijdrage voor de peuterspeelzaal dan €8,53 per maand. Mocht je dit niet kunnen betalen, kan de gemeente deze kosten overnemen. Wij helpen je natuurlijk met de aanvraag.

1 jaar? Aanmelden maar!

Wil je zeker zijn dat je kind op de dagdelen van jouw keuze kan komen, regel dit dan op tijd. Aanmelden kan via www.sksg.nl, of door te bellen naar 050-317 13 90, whatsappen met 06- 49 49 49 21 of mailen naar klantadvies@sksg.nl.

Meer over het onderwijs

De kinderen van de Siebe Jan Boumaschool en de Borgman Vinkenstraat verhuizen na de zomervakantie naar school in IKC Borgman Oosterpark. Ben je benieuwd hoe het is om daar naar school te gaan? Bekijk het op www.ikcborgman.nl/oosterpark.

INTERVIEW

Anne van der Valk

Door Jacqueline Pieters

Toen ik niet veel werk had, ben ik begonnen met schrijven. Een kennis schrijft kinderboeken en heeft ook een roman geschreven. Zij vertelde me dat een boek schrijven heel veel werk was. Dat vormde voor mij de trigger: ik dacht kom maar op.

In het begin van het schrijven van het boek, dacht ik dat doe ik even, maar dat viel tegen. Er komt heel wat denkwerk bij kijken. Soms moet je, als dat relevant is voor het verhaal, terug in de tijd of juist vooruit kijken. En dat is soms wat moeizaam en andere keren gaat dat vanzelf, dan geeft dat echt een kik!

Ik had van te voren een globaal stramien bedacht en me daaraan gehouden en heb het boek per scène geschreven. Al met al heeft het een paar jaar geduurd, met de nodige pauzes tussen door. En soms sloeg de twijfel toe, maar als ik het af wilde maken, moest ik doorgaan en doorzetten.

Ik dacht meteen al: het wordt een streekroman, een roman met personages, andere levens om heerlijk in weg te dromen. Dialogen schrijven vind ik het leukst. Een leuk boek ter ontspanning. En ik krijg ook leuke reacties van lezers: "ik heb het in een ruk uitgelezen."

Ik heb twee vriendinnen gevraagd om mee te lezen. Een woont wat verder weg. Als ik haar zag, nam ik wat ik klaar had, uitgeprint

mee. Die vriendin is een echte lezer. Daarna heb ik nog een andere vriendin gevraagd. Ik vind: als je jezelf serieus neemt moet je het aandurven het door anderen te laten lezen.

Als je een uitgever zoekt, als debuterend schrijver, moet je een kant en klaar boek aanleveren. Soms op papier, soms als bijlage bij de mail. Dat ligt aan de uitgeverij.

Inmiddels ben ik begonnen aan mijn tweede boek dat ook bij Zomer en Keuning wordt uitgegeven.

De personages gaan leven, en voeren gesprekken met elkaar, en doen soms net even anders dan ik verwacht had. Het boek gaat over Heleen een 35 jarige handwerkdocente uit het basisonderwijs die haar droom wil najagen: namelijk kunstenaar

worden. Ze wil haar brood verdienen met het maken van schilderijen. Daarvoor zegt ze haar baan op en verhuist van een stad naar een dorp in Friesland. Wat ze daar allemaal beleeft vormt de inhoud van het boek. Een buurman is geïnteresseerd in haar. Ze wordt lid van de dorpsvereniging. Ze wordt verdacht van kunstvervalsing. Hoe zal dat aflopen?

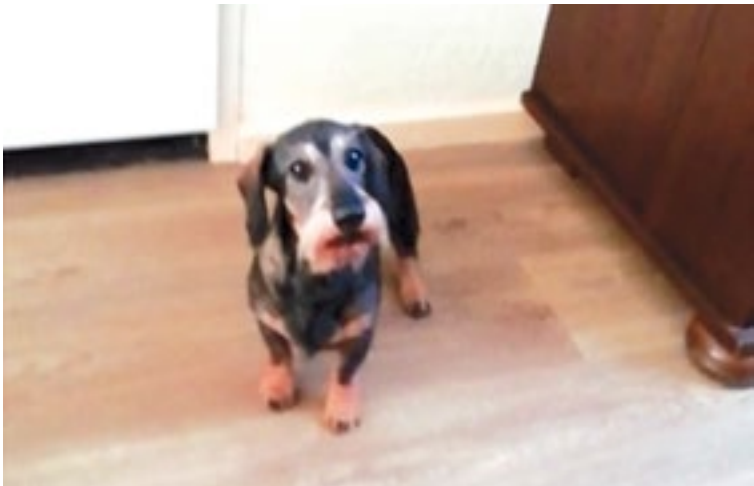
En als je Anne van der Valk wilt ontmoeten, dan kan dat: ze staat met haar roman op de Ooster Art Kunstmarkt die op 25 september gehouden wordt op het pleintje Lindenhof bij de Blauwe Boerderij.

Anne van der Valk - Bloemen in de Winter / ISBN: 9789020540253 Uitgeverij Zomer en Keuning à 17,50 euro. Te verkrijgen bij uw boekhandel, ook als E-book.

IN MEMORIAM

Kwanta

Op 24 februari vond er bij mij in de straat een drama plaats. Mijn hondje Kwanta is door een andere hond gegrepen. Hij heeft het niet overleefd. Naar aanleiding van deze verschrikkelijke gebeurtenis heb ik onderstaand gedicht geschreven.

Kleine teckel Kwanta

Toen je bij mij kwam
Wat was ik wijs met jou
Klein teckeltje – zo lief
De bank in huis werd favoriet
Samen – beter kon het niet
Dan! Bang hartje –
Wat lig je daar stil.
Gebroken, geknakt, kapot.
Ik ben je kwijt, mijn kleintje
Een stukje hart van mij,
Altijd voor jou

Hierbij wil ik tevens iedereen hartelijk bedanken voor de lieve reacties die ik mocht ontvangen n.a.v. de dood van mijn hondje

E. Koopman-Lameijer

Door **Inki de Jonge**

Hij werd geboren in Ghana en is nu apotheker in de Groninger Oosterparkwijk. Hij telt en deelt zijn zegeningen, want liefde is het enige. Een gesprek met George Amofa, de man die het geluk vooroverbuigt.

Het kantoor achter de apotheek van George Amofa (47) hangt vol kaartjes. ‘Bedankt’, staat erop. En: ‘Ontzettend bedankt’. En: ‘Super bedankt voor de service en het medeleven’. Het lijkt geen twijfel: de Oosterparkwijk is blij met apotheek Oosterpark, gevestigd in het oude Groene Kruisgebouw op de hoek van de Gorechtkade. Ten eerste was er helemaal geen apotheek meer in de wijk. Ten tweede is apotheek Oosterpark meer dan een apotheek. En dat komt door George Amofa. De apotheker die over een bijzonder soort medicijn beschikt. Laten we het vitamine M noemen. Die M staat voor het mensdom.

„De mensen. Daarom ging ik in dit vak”, zegt hij. „Ze komen hier niet alleen voor medicijnen, maar ook voor een praatje, soms hebben ze vragen over hun belastingen, daar help ik hen dan mee. En als ik medicijnen bezorg draai ik ook wel eens een peertje in een lamp als een ouder iemand daar niet meer bij kan.”

George Kwamé Amofa kwam in de jaren 90 naar Nederland. Een jonge man, gek op voetbal en drummen, met een droom: medicijnen studeren. „Ik had profvoetballer kunnen worden in Ghana, maar dat was niks voor mij. De trainers bepalen of je opgesteld wordt of niet, ik zag om me heen dat heel goede spelers op de bank zaten. Ik dacht: ik wil dat mensen me goed vinden zoals ik ben. En mijn vader zei: ‘Voetballen en drummen zijn hobby’s. Je moet een vak leren.’”

Vaders wil werd wet: hij leerde in één jaar de Nederlandse taal, haalde zijn vwo-diploma. Zijn decaan fronste de wenkbrauwen

George Amofa: „Wat is er mooier dan een glimlach te brengen bij mensen die de diepte inzakken?” Foto: **Marjorie Noë**

Ik wil vrij zijn om te geven

toen hij hoorde dat zijn pupil van zins was farmacie te studeren. „Hij zei tegen me: ‘Dat is een moeilijke studie, ik betwijfel of je dat aankunt.’ Maar ik vond en vind het heerlijk om te studeren. Ik zat van 9 uur ’s morgens tot 6 uur ’s avonds in de bibliotheek. Het was genieten. En kijk!” Hij spreidt zijn armen in een groot gebaar naar het kantoor dat uitkijkt op de apotheek, waar de Oosterparkers met hun mondkapjes op staan te wachten op hun medicatie. „Het is gelukt.”

Eigen vestiging

Vijf jaar geleden zette hij de apotheekdeur voor het eerst open. Amofa had toen veertien jaar lang gewerkt in de apotheek

aan het Hanzeplein, tegenover het UMCG. Maar hij kwam vaak in de Oosterparkwijk als hij van zijn huis naar zijn werk fietste, zag dat de wijk een apotheek ontbeerde, ging in overleg met de huisartsen rondom en waagde in 2016 de stap naar een eigen vestiging. „Misschien had ik in loondienst meer kunnen verdienen, maar dat maakt me niets uit. Als iemand zegt: ik heb geen geld bij me voor de medicijnkosten, wil ik kunnen zeggen: neem maar mee. Ik wil vrij zijn om te geven.”

Hij pakt een geel blaadje, tekent twee stippen, verbonden door een kronkelende lijn. „Ik ben iemand”, zegt hij, „die kijkt

naar het doel.” Wijzend naar de punten: „Ik denk eerst: ik ga dit doen. En dan: hoe ga ik dat doen? Als je naar je doel werkt en je niet laat tegenhouden door de problemen zullen er altijd mensen zijn die je een duwtje in de rug geven. En als je alleen maar denkt: ja maar... ja maar... gebeurt er niks. Het gaat om de beweging naar dat doel. In de actie kom je iemand tegen die helpt.” Hij kijkt op. „Jij zou hier toch ook niet zitten als je niet had geweten van de actie voor Ismael?”

George Amofa geeft zelf namelijk ook duwtjes in ruggen. Zo zamelt hij al jaren via Soccer2Soccer bij een aantal noordelijke clubs voetbalspullen in voor kinderen in Ghana. En was hij tot voor kort betrokken bij het project van lifescience docent Henk Goris, dat Afrika van betaalbare, lokaal verbouwde malariamedicijnen wilde voorzien.

Zijn nieuwste ruggensteun is bestemd voor Ismael. Hij toont een foto van een man wiens halve gezicht schuilt achter een gezwel: Ismael Tonto, schoenmaker te Kumasi, Ghana. Hij kreeg de – goedaardige – woeking van de huid als kind, maar met het klimmen der jaren werd deze groter en groter. Het goede nieuws: hij kan in april in Ghana geopereerd worden. Dat kost alleen wel wat: bijna 25.000 euro. Amofa is een crowdfunding gestart om de operatie voor Ismael Tonto mogelijk te maken. „Ik ontmoette hem zestien jaar geleden, toen ik op bezoek was bij mijn ouders, tijdens een partijje voetbal. „Ik dacht toen al: dit moet hem zo belemmeren, in zijn werk, in zijn sociale netwerk, in alles. Hij moet geholpen worden, dacht ik. Maar het bleef erbij.”

In november vorig jaar ging Amofa naar Ghana nadat zijn moeder was overleden. „Ik ging naar mijn kerk om te drummen met mijn oude gospelband. ‘We gaan een actie beginnen voor Ismael’, zeiden mijn bandleden, ‘we moeten echt iets doen’, het gezwel was veel groter geworden. En ik dacht: nu is het dus tijd. Mijn bandleden begonnen met het inzamelen van geld. Een van hen had contact met een Amerikaanse chirurg, dokter Kofi Boahene uit Ghana, tegenwoordig professor aan de John Hopkins universiteit, die in deze aandoening is gespecialiseerd. Hij heeft Ismael onderzocht, hij zegt dat hij het gezwel kan verwijderen en met plastische chirurgie zijn gezicht weer terug kan geven.”

Ismael Tonto was sprakeloos toen hij van de hulpactie hoorde. „Als hij blij is, kun je dat niet zien. Zijn geluk is achterwaarts gebogen. Maar zijn glimlach moet weer naar buiten.”

Basdrum

Drummen doet hij nog steeds, onder andere bij de Afrikaanse High-life band Hello Hello waarmee hij op grote festivals heeft gestaan, en zijn eigen percussieband Gibodi. „Ik hou van drummen. Als ik het geluid van trommels hoor, van een basdrum, ben ik helemaal ont-

spannen. Ik heb wel eens een wijkfeest georganiseerd in het Treslinghuis hier in het Oosterpark, met een Afrikaans buffet waarvoor ik samen met de vrouwen van de wijk had gekookt. En iedereen ging dansen. Prachtig.”

Hij voetbalt bij GVAV. Hoewel hij in 1993 al gescout werd voor FC Groningen, heeft hij er geen seconde spijt van dat hij geen prof is geworden. „Voetbal”, zegt hij, „bedient de mensheid niet.”

Of hij de 25.000 euro in april bijeen heeft? Of hij erin slaagt het weerbarstige geluk voorover te buigen? Hij is er optimistisch over. Want er zullen altijd mensen zijn die helpen. Hij vertrouwt op het goede in de mens. Waarom niet?

Liefde

Happy-go-lucky, lijkt hij. Maar dood en verlies kwamen ook op zijn pad. In 2006 overleed zijn vrouw Heidi. Zijn ouders leven niet meer, zijn moeder stierf in november vorig jaar, en daarmee de enige vrouw die hem Kwamé noemde, zijn tweede naam die betekent dat hij op zaterdag is geboren. Een maand later overleed zijn vriend Henk Goris aan corona. „Hij was als een vader voor me. Hij had deze crowdfunding heel mooi gevonden. Hij zou je zijn laatste dubbeltje geven. We hebben samen Artemisia Annua geplant in proeftuinen op het Hogeland, bestemd voor de productie van malariamedicijnen. Dat ligt nu stil helaas.”

Hij kijkt naar een foto van Goris op de muur achter zijn bureau: een grijsbebaarde man tussen de zonnebloemen. „We pasten goed bij elkaar”, zegt hij. „Hij had in Senegal gewerkt en we deelden een visie.”

Zijn eigen leven, zegt hij, is niet van hem. „Liefde is het enige dat je meeneemt in je graf. Al het andere is waardeloos. Je mag blij zijn dat God je het geluk geeft om iets voor andere mensen te betekenen.”

Er wordt op zijn deur getikt. Of hij naar de apotheek wil komen om de bestellingen te controleren? Maar natuurlijk.

„Wat is er mooier dan een glimlach te brengen bij mensen die de diepte inzakken”, zegt hij, terwijl hij opstaat. „Geld is niet belangrijk. Als ik nu niet meer zou leven, wat zou ik dan achterlaten? Tijdens je uitvaart heeft niemand het over hoe rijk je was, maar over wie je was. Hoe je was.”

Hij opent de deur. Een tochtvlaag strijkt langs de kaartjes op zijn bureau. Bedankt. Bedankt. Superbedankt, voor het medeleven en de hulp. „Een mens is een mens”, zegt George Amofa. „Overal.”

Meer informatie over de crowdfundingactie voor Ismael Tonto is te vinden op de facebookpagina van George Amofa en op [Getfund.nl](https://www.getfund.nl).

De jongste generatie zal nauwelijks bovenstaande apparaat herkennen.

Dit is wat mijn generatie kent als TELEFOON, aka mobieltje, maar dan aan een snoer vastgeketend aan de wand met een plug als verbinding naar de buitenwereld.

Het grote voordeel is dat we deze niet mee kunnen nemen. Hooguit een paar meter zo lang het snoer is, maar ook niet meer dan dat. Toen hadden we ook nog geen last van bellen in de auto, op straat, in de winkel en o jee, wie heeft me nu weer een berichtje gestuurd terwijl ik met heel andere dingen bezig ben.

Column

Telefoonterreur

Door **Willem Bouman**

Ik kan me nog goed herinneren dat ik naar het eind van de straat moest lopen om de dokter voor mijn moeder te bellen die het ineens heel erg benauwd kreeg van een astma-aanval (praat over +/- 1968).

Op zulke momenten was het natuurlijk handig geweest dat de mobiele telefonie was uitgevonden, maar toen nog niet.

Soms verlang ik er ook wel eens naar terug.

Even lekker rustig winkelen, heerlijk in de auto van A naar B, of lekker wandelen door het park in een goed gesprek gewikkeld met mijn partner.

Echter hoe vaak zie ik nu niet mensen lopend met een telefoon

aan de oor, niet omkijkend of er iemand aankomt terwijl ze al bellend oversteken en zichzelf en anderen in gevaar brengen. Of fietsend door de stad gaan terwijl de terreur dreigt door een telefoon die afgaat. Natuurlijk moet deze worden beantwoord, je weet nooit wie me nodig heeft. Paniek, paniek, paniek. Mijn baas zei vroeg al: ”Er is niet eerder paniek dan wanneer er paniek is”.

Het mobieltje lijkt wel te zijn uitgevonden om een nieuwe verslaving te veroorzaken, en dat is natuurlijk ook zo. Alles wordt ermee gedaan, en in heel veel gevallen is het ook prima, maar het mag iets minder wat mij betreft. Dat geldt ook voor mijzelf hoor. Maar wat mij betreft mag hij wat vaker in de ban.

Carla van der Burg
Uitvaartverzorging

T 050 318 66 36
www.carlavanderburg.nl
www.kinderuitvaart-groningen.nl

Samen Zorgvuldig Passend

JURIDISCH SPREEKUUR

In verband met de corona maatregelen is er voorlopig **GEEN** inlooppreekuur op donderdag van 15.30 uur tot 17.30.

U kunt ons wel bellen voor een gratis adviesgesprek.

Misschien heeft u een probleem, maar is de drempel om naar een advocaat te stappen hoog.

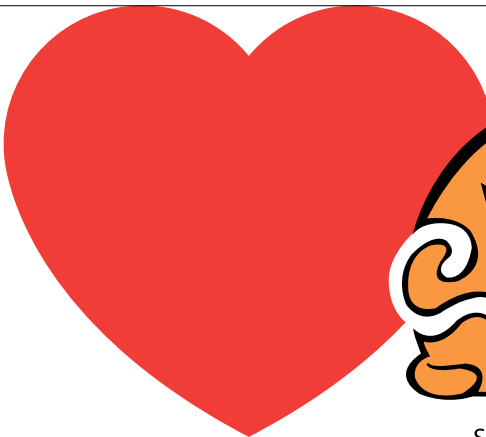
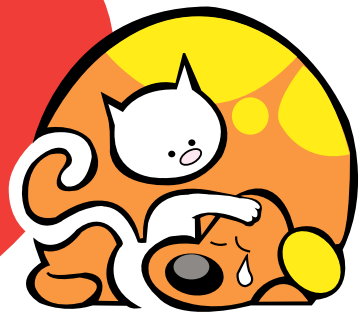
Of u bent bang voor hoge kosten.

Wij houden wekelijks een gratis inlooppreekuur, voor een eerste oriënterend gesprek.

advocatenkantoor
nwe ebbingestraat

Nieuwe Ebbingestraat 45
 9712 NE Groningen
 T 050 – 31 22 945
 E info@aknieuweebbingestraat.nl
 I www.aknieuweebbingestraat.nl

STICHTING
DierenLot

DierenLot.nl

DE HUISMEESTERS
Woningen voor Groningen

Friesestraatweg 18
 Postbus 546
 9700 AM Groningen
 T (050) 365 71 71

Wij zijn een echte buurtcorporatie. We zetten ons in voor onze huurders en voor de buurten en wijken waar zij wonen. We willen het woningaanbod en de woonkwaliteit in Groningen verbeteren door te zorgen voor goed en betaalbaar wonen. Wij vinden: wonen is meer dan een dak boven je hoofd!

info@dehuismeesters.nl
www.dehuismeesters.nl
 Volg ons op

Hans Akkerman's
Oliebollenkraam

Vanaf nu dagelijks van 11.00 - 19.00 uur op de parkeerplaats van de MAKRO!
 Kattegat 1, Groningen, ('s zondags tot 17.00 u.)

Tegen inlevering van deze bon
€1.- KORTING OP EEN ZAK OLIEBOLLEN

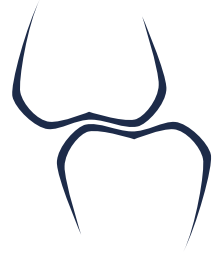

Tegen inlevering van deze bon
€1.- KORTING OP EEN ZAK KRENTENBOLLEN

NIEUW! nu ook aardbeien op een stokje met chocolade!

BONNEN GELDIG T/M 1 AUGUSTUS 2021

**OLIEBOLLENKRAAM
 AKKERMANN
 STANDPLAATS MAKRO**

Tandprothetische Praktijk
Wietse Molenaar

Gespecialiseerd in het maken van (nieuwe) kunstgebiten

- Kunstgebiten
- Implanthaat protheses (klikgebit)
- Frames & plaatjes
- Reparaties (klaar terwijl u wacht na telefonisch overleg)

Bel geheel vrijblijvend: 050 23 08 248

Elke 5 jaar wordt een kunstgebit uit de basisverzekering voor 75% vergoed.

Moddermanlaan 9
 9751 GK Groningen
 050 23 08 248
info@kunstgebitgroningen.nl

Nieuwe Stationsweg 4
 9751 SZ Haren
 050 20 53 348
info@harenkunstgebit.nl

www.wietsemolenaar.nl

Erkend lid O.N.T.

Organisatie van Nederlandse Tandprothetici

Corona Stembureau in Alcoholdampen

Door **Mark C Hoogenboom**

Elk half uur sta je even in de alcoholdampen, zodra je bezig gaat met het ontsmetten van de plexiglas schermen, de stemhokjes, de stembus en alles wat aangeraakt kan worden door stemmers. Je snuift dan dwars door je masker de hoge kwaliteit schoonmaakspullen in die deze keer verstrekt worden door de gemeente. Het alcoholpercentage is 70% en tijdelijk ruikt het stembureau sterker dan een kroeg midden in de stad op halverwege de avond als het er stampvol staat met uitgelaten studenten (een vergelijking van ergens eind 2019 ongeveer).

Goede voorbespreking

In de voorbespreking met de stembureauleden gaat het om het goed begrijpen waar je een dag in zult staan: er komen ongeveer 1.000 mensen, die zijn er maar een minuut of vijf. Dus de corona-app gaat niet af (die meet pas vanaf een kwartier dichtbij contact met iemand). Maar, je raakt wel spullen aan van wat de stemmers mee-brengen. Overdag het identificatiebewijs en de stempas. Daar kán van alles opzitten. En bij het tellen raak je de stembiljetten van die 1.000 stemmers aan. Is ook niet 100% veilig. Dus dragen de stembureauleden die iets aan-raken dat anderen aanraakten handschoentjes van latex. Het is dun spul en je houdt gevoel in de vingers ermee, een soort durex. kwaliteit dus. Prima mee te werken en niemand heeft een latexallergie. Ruime voorraad mondmaskers ook, van de hogere kwaliteit. Zowel voor de stembureauleden als voor de stemmers, ook al hebben de meeste stemmers een eigen exemplaar. Prachtige maskers zien we overigens door de dag heen: Hokusai-golven, Rolling Stones-tongen, bloemetjes in alle soorten en maten. Soms perfect passend bij kleur van de kleding en soms absoluut niet.

Anti-maskers

Af en toe iemand die geen mondkapje kan verdragen of het niet wil. Daarvoor is er het draagbare spatscherm, hebben we ook ter beschikking gekregen. Voor ons en voor stemmers. Als je wil mag je zelfs een mondmasker én een spatscherm van ons voordoen, maar we komen niemand tegen die dat wil. Wel twee keer een stemmer die niks wil. Want corona is lulkoek en het dragen van een masker niet verplicht. Beide stellingen zijn feitelijk onjuist, maar niet iedereen pikt dat op, zo blijkt. Na zo'n no-masker zetten we dan de rij van stemmers stil en ontsmetten we het stembureau eventjes een keertje extra. Is met al die alcohol in de schoonmaakmiddelen toch al wel een prettig werkje, eigenlijk. De maskerloze stemmer staat buiten nog aan de wachtende stemgerechtigden uit te leggen dat corona onzin is en ziet ons bezig met schoonmaken. Verbaast zich erover en legt daarom nog wat harder uit dat het onzin is. Maar ja, we

Het stembureau in speeltuinvereniging Ons Belang.

Foto: Jan Engels

weten niet of meneer besmet is en meneer weet dat ook niet. Door zijn handelen is nu het stembureau mogelijk besmet en dus ontsmetten we een keertje extra. Hij kijkt er van op dat zijn gedrag bij ons een handeling opwekt, maar lijkt verder weinig onder de indruk. Loopt schouderophalend weg.

Met vier tegelijk druk

Inmiddels werken we al een goeie halve dag samen in het stembureau, telkens met vier tegelijk. Normaal gesproken, zonder coronamaatregelen, kun je met drie prima alles doen: lange tafel, drie mensen erachter en stembus daar weer naast. Kun je makkelijk elkaars werk zien en meekijken (wat belangrijk is voor de kwaliteit) en babbelen als het rustig is. Nu is het anders, want de stembureauleden moeten op 1,5 meter afstand werken van elkaar. Dus wel een lange tafel, maar met maar twee zitplaatsen en veel ruimte ertussen. Verderop in de zaal staat de stembus, zodat de stemmers in een rondje lopen van stembiljet krijgen, stembiljet invullen en stem uitbrengen in de stembus. Dus zit de stembusbewaker aan de andere kant van de zaal. Die heeft een erg eenzame functie de hele dag door. De vierde van de stembureauleden staat bij de ingang, die bij ons ook uitgang is. Dat moet eigenlijk niet, maar kan niet anders. Die vierde regelt het in- en uitgaande verkeer zodat mensen elkaar niet tegen het lijf lopen. Ook zorgt ie ervoor dat de rij binnen niet voller wordt dan vier mensen zodat 1,5 meter gehandhaafd kan blijven. De rest van de stemmers wacht buiten, gelukkig is het prima weer.

Handen desinfecteren

Binnenlopende stemmers en vertrekkende stemmers krijgen handgel aangeboden, ook al van dat goede spul. Wordt ruim en zonder enige tegenzin gebruik van gemaakt. De een pompt met de hand, de ander weet dat juist dat contact oplevert met een plek waar iemand anders ook de vinger op had liggen en gebruikt de pols of de elleboog. Het is een forse klodder en nogal dik gel, dus je bent wel even bezig voordat het uitgesmeerd is. Helpt dus prima.

Wisseldienst

Met de in totaal zes stembureauleden draai je telkens diensten met z'n vieren. Je bent goed druk met vier (iedereen heeft een permanente taak) en we ruilen alsmaar zodat de eenzame werkjes worden afgewisseld met de meer actieve. Regelmatig wisselen van handschoentjes is nodig (elke keer als ze uit moeten of anders na een half uur). Ook regelmatig een ander mondkapje (als je 'm aangeraakt hebt of na een uur of drie).

Je kent al snel elkaars naam en ook al is de afstand tussen elkaar groter dan normaal (in elk geval 1,5 meter, maar 5 meter komt ook voor), toch wordt er aardig bijgepraat. Rond de

mijn stembureauleden zomaar zou herkennen als ik ze op straat tegen zou komen zonder mondmasker.

Kilometers afleggen bij het tellen

Het tellen van stemmen neemt dit keer ongeveer twee zo lang als anders. De biljetten zijn groot en al het werk moet op 1,5 meter afstand gedaan worden. Vooral het uitleggen van de stembiljetten op stapels per partij is nu anders ingericht. Dat is altijd een enorme actieve renpartij om elk biljet te bekijken en goed neer te leggen, met door elkaar heen lopende renners. Dat moet nu op 1,5 meter afstand anders: elke renner krijgt een biljet, rent een soort rondje langs alle stapels van alle partijen en laat het biljet bij de juiste stapel achter. Loopt dan niet terug, want dat kom je elkaar tegen, maar loopt door tot de laatste stapel en haalt dan een volgend stembiljet op. De vier renners lopen zeker een 4 mijl Haren-Groningen bij het rennen en tellen. Respect en zweet tegelijk.

Bijna klaar en dan zit het tegen

Vlak voor middernacht zijn we klaar met tellen. Alles moet opgeruimd en dat houd je allemaal bij op een checklist in de Stem-app op de iPad. Om één minuut na middernacht valt het ding uit. We kunnen niet afronden, niet de stembussen laten ophalen en zitten ineens allemaal te wachten hoe het verder moet. We zijn niet het enige stembureau met dit probleem: twee stembureauleden hebben hun vriendje in een ander stembureau werken en daar ligt het ook plat. Pas na een half uur wordt het duidelijk hoe het opgelost moet worden.

Dan naar huis

Rond 01:00 zijn we klaar. Handschoentjes mogen uit. Naar buiten. Maskers mogen af. Elkaar nog even bekijken want nu zie je pas met wie je vanaf 07:00 de vorige dag hebt samengewerkt. Iedereen vindt het grappig en vreemd elkaars gezicht nu pas te zien.

Corona-stemmen, we hebben het meegemaakt. Meer werk en evengoed mooi om te doen. Anders dan anders, dat dan weer wel.

Het onmiskenbare karretje met desinfecteermiddel.

Foto: Jan Engels

Laatst zag ik op YouTube een filmpje dat een oudere heer binnenliep in een winkel met datzelfde spul en die deed niks op zijn handen, maar pompte vier keer een shot in zijn mond. Kan ook. Hij kreeg een veeg uit de pan van zijn echtgenoot, maar ja, het was al binnen... Hebben we in ons stembureau niet meegemaakt overigens, maar het is duidelijk dat er van overheidswegen nog nooit zoveel alcohol geschonken is bij een verkiezing in Nederland als bij die van maart 2021.

Breed en lang stembiljet

Het stembiljet is nogal fors deze verkiezing. Veel partijen en ook lange kandidatenlijsten. Komt uiteindelijk iedereen wel mee weg, alleen het opvouwen zoals je 'm gekregen hebt is lastig. Het duurt daarom nogal wat langer voordat stemmers na het plaatsen van hun stem het stemhokje kunnen verlaten: de opvouwpuzzel is gewoon lastig. Hier en daar moet er fors gepropt worden om het in de stembus te krijgen. Waardoor de stembus van al die grote en maar deels glad opgevouwen stembiljetten, dubbel snel volloopt. Eigenlijk moet je 'm aanstampen maar dat kan niet zonder de stembus open te maken, wat niet mag overdag. Dus schudden. Wat weinig helpt. Uiteindelijk krijgen alle stembureaus een tweede stembus en die hebben we ook echt wel nodig.

middagpauze ken je iedereen eigenlijk wel een beetje: wat ie doet (meestal: studeren) en waarom ie meedoet (meestal: mooi baantje). Je herkent elkaar aan het haar, de ogen en de kleding. Pas helemaal aan het eind van de avond als we na het tellen buiten staan, gaan de mondmaskers af en zie je een heel gezicht. Dat is echt een vreemde ervaring want na een lange dag samenwerken komt nu voor het eerst neus, mond en kin in beeld. Ik denk niet dat ik

Rond middernacht zijn de stemmen geteld, maar blijkt de techniek de stembureauleden in de steek te laten. De stemming blijft erin.

WIJ OOSTERPARKWIJK
WIJ OOSTERPARKWIJK
 Heesterpoort 1
 9713 KX Groningen

 T 050 367 89 60
 E wijooosterparkwijk@WIJ.groningen.nl
 I wij.groningen.nl/oosterparkwijk

 Openingstijden
 werkdagen tussen
 09.00-17.00 uur

VOORBEREIDINGEN EXPEDITIE OOSTERPARK ZIJN BEGONNEN!

Tijdens het 100-jarig bestaan van de wijk heb je er al kennis mee kunnen maken: Expeditie Oosterpark. De zeskamp voor teams uit onze wijk. Op 28 augustus organiseert WIJ Oosterparkwijk samen met de Bewonersorganisatie Oosterpark, Oosterlicht, B-slim, Werkpro en veel vrijwilligers de tweede editie.

De voorbereidingen zijn net begonnen. Eén ding staat vast: de Sweeper gaat er komen (zie foto)! De komende tijd zullen wij u via onze mediakanalen nog meer informatie geven over dit gave evenement. Wilt u alvast wat meer weten over de voorwaarden om mee te doen? Welke geweldige prijzen er te winnen zijn? Of wil je meehelpen als vrijwilliger? Mail dan naar: expeditieoosterparkwijk@gmail.com

DE EXPEDITIE KAN NIET BESTAAN ZONDER DE HULP VAN VRIJWILLIGERS. WIL JIJ MEEHELPEM MET DIT TE GEKKE EVENEMENT? STUUR DAN EEN MAILTJE NAAR: EXPEDITIEOOSTERPARKWIJK@GMAIL.COM

MOGEN WIJ AAN U VOORSTELLEN: ERICA VAN PREHN

Dag medebewoner!

Leuk kennis te maken! Medebewoner, omdat ik sinds 1 januari 2021 deel uit maak van uw wijk. Als manager bij de WIJ-organisatie voor de wijken Oosterpark, Centrum en Korreweg. Ik hoop dat we elkaar beter leren kennen de komende tijd. U kunt mij ontmoeten zo maar op straat tijdens een ronde door de wijk, of binnen de bekende locaties Heesterpoort en het Floreshuis. Wat ik tot nu toe ben tegen gekomen is een warm welkom. Dank. Openhartige gesprekken, leuke ontmoetingen, vragen en delen van zorgpunten. Ik hoop de komende jaren

gezamenlijk te bouwen aan versterking en versteviging van de wijken vanuit de visie en missie van WIJ: dichtbij, verbindend, iedereen hoort erbij.

Klinkt als een klok zult u zeggen, maar de praktijk dan? Die is weerbarstiger. Dat weten we ook! Belangrijk om elkaar te blijven ontmoeten dus. Als professionals vanuit WIJ, maar nooit zonder ons te realiseren dat we samen met u een gezamenlijk belang hebben: het bouwen aan een fijne, gezonde en veilige leefomgeving.

Juist omdat ik niet in de stad Groningen woon, weet ik hoe belangrijk het is goed geïnformeerd te zijn vanuit de basis. Mee te doen aan een aantal belangrijke activiteiten om te horen wat nodig is en wat werkt in de praktijk. Collega's van WIJ zijn allen betrokken, gepassioneerd en bevlogen op hun opdracht medebewoners te ondersteunen, initiatieven te stimuleren die bijdragen aan een gemeenschap van unieke mensen die mee tellen in de Groningse samenleving. Daar werk ik graag de komende jaren aan mee.

Mijn naam is Erica van Prehn, woonachtig in Alteveer bij Stadskanaal. Noord-oost Groningen. Een prachtig plekje, tussen groen, rust en ruimte....maar de stad Groningen dichtbij! Dat komt goed van pas want ik hou van theater, lekker uit eten, terras en een goeie film. Voor nu in Corona wat lastiger bereikbaar, maar met de stip op de horizon dat we na de zomer hier weer lekker van kunnen genieten met elkaar.

Ik woon in een samengesteld gezin met vijf kinderen. Een fijne dynamiek!

De afgelopen jaren ben ik werkzaam geweest bij verschillende gemeenten in het sociaal domein. De wereld van Zorg en Veiligheid ken ik daarbij goed. Jeugd is een specialisme hierin.

Tot binnenkort!

INGELIJST JACQUELINE PIETERS

Je bent actief in de Oosterparkwijk, waar houdt je je mee bezig?

Sinds 1997 woon ik in de Oosterparkwijk en ik ben inmiddels zo'n tien tot twaalf jaar actief in de werkgroep ONS, Oosterpark Nooit Saai. Dat is bijna vanaf het oprichten van de werkgroep. Ik heb, deels binnen de werkgroep, de theaterwandelingen geïnitieerd. Hierbij fungeerde ONS als klankbord en de organisatie lag in handen van Stichting Metafora. De eerste theaterwandeling was naar aanleiding van 100 jaar Treslinghuis, waarbij we door de wijk een reis door de tijd maakten: de Oosterparkwijk van de jaren '20 tot nu. De tweede keer was het een locatievoorstelling naar aanleiding van de sloop van het Treslinghuis, genaamd Moord in Plan Oost. Hierbij had ik ook een kleine theaterrol. Ik vind het leuker om dat te doen, zodat ik er buiten het organiseren ook actief in betrokken ben en blijf. En doordat ik meedoe kom ik ook meer in contact met de spelers, voornamelijk bewoners van de wijk. Anders blijf je een toeschouwer van je eigen idee. De laatste theaterwandeling was naar aanleiding van het 100-jarig bestaan van de wijk, waarbij we een kijkje gaven in de huiskamer. De wandelingen werden goed bezocht en dat gaf veel voldoening. Wat me verder bezig heeft gehouden is onder andere het organiseren van de Muzikale Fietstocht, die ik namens ONS samen met Petra Beekhuizen Khan heb georganiseerd. Nu ben ik vanuit ONS bezig met het organiseren van een Ooster Art Kunstmarkt.

Wat vind je het leukste aan je werk in de wijk? In de breedste zin van het woord kunst en cultuur bevorderen in onze wijk. Ik zie kunst en cultuur als een verrijking van het leven.

Wat is de leukste ervaring die je in je werk hier hebt gehad? Het leukste van mijn werk is de samenwerking met

diverse mensen, het vergroten van mijn netwerk, zowel professionals als de bewoners zelf. Iedereen heeft wel wat in te brengen en ik zie de mensen groeien gedurende het proces. Het is het belangrijkste dat bewoners mee kunnen doen, en dat iedereen die mee wil doen, ook mee kán doen. Dit is voor mij persoonlijk een belangrijk speerpunt.

Aan wie wil je deze pen graag doorgeven? Liesbeth Hovenkamp.

FINANCIËLE TIP

Je hebt hoge zorgkosten en die krijg je niet vergoed, wat kun je dan doen? Voor bijzondere zorgkosten kun je in aanmerking komen voor twee regelingen: de specifieke zorgkosten (via de Belastingdienst) of de meerkostenregeling chronisch zieken (via de gemeente Groningen).

Als je zorgkosten hebt, mag je bepaalde kosten aftrekken bij de belasting. Dit worden de *specifieke zorgkosten* genoemd. Je moet aan bepaalde voorwaarden voldoen om zorgkosten te mogen aftrekken. Voor de voorwaarden voor de aftrek van zorgkosten kijk op de site van de belastingdienst. Enkele voorbeelden van specifieke zorgkosten zijn kosten voor medicijnen, maar bijvoorbeeld ook kosten voor de aanschaf van hulpmiddelen. Je kunt de aftrek van je zorgkosten aanvragen wanneer je de aangifte doet van inkomstenbelasting.

Mochten je eigen specifieke zorgkosten niet zo hoog zijn dat je deze kunt aftrekken bij je belastingaangifte dan kun je mogelijk in aanmerking komen voor de *meerkostenregeling chronisch zieken*. Inwoners van de gemeente Groningen kunnen dit jaarlijks aanvragen en bedraagt ieder jaar eenmalig een bedrag van € 360. Het is bedoeld om mensen met de laagste inkomens, die te maken hebben met bijzondere extra kosten door een chronische ziekte of een beperking, te ondersteunen. Er zijn een aantal bijzonderheden, dus kijk goed op de website van de gemeente Groningen om zeker te zijn dat u hiervoor in aanmerking komt.

Van 1 april t/m 30 november 2021 kun je een aanvraag digitaal indienen via de website van de gemeente Groningen (DigiD noodzakelijk).

Voor eventuele vragen en/ of ondersteuning bij de genoemde regelingen neem contact op met WIJ Groningen.

TWEELUIK: AAN HET WOORD

Axel Kroeze, maatschappelijk werker in de Oosterparkwijk

"Al jaren werk ik in deze mooie wijk. Ik spreek en ondersteun veel mensen die het financieel erg zwaar hebben. Om mijn kennis up to date te houden en hier goed op in te kunnen spelen verdiep ik mij in de landelijke cijfers. Deze liegen er niet om; 10% van de Nederlandse bevolking schijnt in armoede te leven. Dit gaat om 1,7 miljoen mensen. Nou moet u weten dat Groningen al jaren in de top 5 van armste steden in Nederland staat en zelfs een tijdje de eerste plaats aanvoerde. In Groningen schommelt het armoedecijfer rond 14%. Duizenden mensen in armoede en dan rekenen we nog niet eens de studenten mee. Kinderen helaas wel. Dat de Oosterparkwijk geen gemiddelde wijk in Nederland is hoeft ik u natuurlijk niet uit te leggen. Of wel? Dat betekent automatisch dat dit soort cijfers in het prachtige Oosterpark ernstiger zijn en dat geeft te denken.

Eind 2020 hoorde ik van een medewerker van de Groningse Kredietbank (GKB) dat het gemiddeld 4 jaren duurt voordat iemand met schulden om hulp vraagt. Direct moest ik denken aan de vele negatieve verhalen die ik van wijkbewoners hoor over de GKB. Ondanks hun 'slechte reputatie' zie ik ook de afgelopen jaren vele bewoners schuldenvrij worden met steun van de, in mijn ogen prachtige, Groningse Kredietbank.

Daarom ging ik op zoek naar een positief verhaal van een wijkbewoner over de Kredietbank. Na een kleine speurtocht is het gelukt om een echt verhaal te vinden en ik hoop dat u er net zo van geniet als ik heb gedaan".

M, bewoner in de Oosterparkwijk

"Soms zit het financieel tegen. Je inkomen gaat naar beneden en de vaste lasten blijven hetzelfde. Je kan het allemaal niet meer bolwerken. Zes jaar geleden overkwam mij dit. Hoe hard ik ook mijn best deed, het lukte me niet om alles te betalen. De schulden liepen op en ik had geen idee wat ik moest doen. Op een dag stond er een meneer op mijn stoep die mijn water wou afsluiten. Daar ben ik zo van geschrokken dat ik wel hulp moest zoeken. Ik besepte mij dat ik er zelf niet meer uit zou komen. Ik heb toen de stap gezet om naar de Gemeente te gaan om mij aan te melden bij de Groningse Kredietbank Groningen (GKB).

Ik zal het niet ontkennen: vooral het eerste jaar was zwaar. De persoon die aan mij was toegewezen was ontzettend aardig, alleen ik snapte niet wat ze met mijn geld deed. Ik bleef herinneringen krijgen en als ik om geld vroeg kreeg ik het niet terwijl ik zag dat het er stond. Na een jaar kreeg ik een ander contactpersoon. Ons eerste contact begon niet fijn; het was een boze e-mail van mijn kant. Het verschil zat hem nu in het feit dat deze persoon de tijd voor mij nam. We zijn samen gaan zitten en zij heeft mij alles uitgelegd. Eindelijk snapte ik wat ze deden en wat de bedoeling was. Vanaf die tijd heb ik veel met haar overlegd én heb ik veel van haar geleerd. Ze gaf mij tips en nam mij serieus als ik met een voorstel kwam. Ze gaf mij het gevoel dat ik weer de baas was over mijn eigen geld. Door alles in overleg te doen was er opeens zoveel meer mogelijk. Langzaam gaf ze me steeds meer de touwtjes terug in handen. Dankzij haar heb ik de GKB en de schulphulp goed kunnen afronden. Het mooiste wat ik van haar heb geleerd is vragen stellen als je iets niet snapt en blijven praten!"

FOTOPUZZELTOCHT

PLEZIER VOOR JONG EN OUD!

Maak zelf ook een fotopuzzeltocht en stuur deze samen met de oplossing naar: wijooosterparkwijk@wjk.groningen.nl o.v.v. WIJKKRANTPUZZEL. De leukste inzending wordt geplaatst in de volgende wijkkrant!

Mocht u ook ondersteuning nodig hebben bij uw financiële problemen, zoek dan hulp. Bij familie, bekenden, Humanitas, de GKB, WIJ, of elders. Begin eraan, blijf er niet alleen mee zitten.

1

Wat is de 9e letter van deze plek?

2

Wat is de 4e letter van deze plek?

3

Wat is de 4e letter van de straat waar je dit huisje vindt?

4

Wat is de 2e letter van deze straat?

5

Wat is de laatste letter van deze plek?

2020

Door Willem Bouman

Tja en dan komen de kerstdagen eraan. Feest van licht en gezelligheid, familie over de vloer, lekker eten en ... vul maar in.

Maar in 2020 gaat dat toch wat anders. Allemaal in onze eigen bubbel en alleen met diegene waar we meestal toch contact mee hebben. Daar gaan we dan kerst mee vieren. En voor iemand die een gruwelijke hekel aan internetshoppen heeft, zelfs het woord komt niet vloeiend uit mijn vingers, dus ook nog opletten op de tikfouten en deze direct herstellen natuurlijk. Is het *erruug* lastig om aan het goede cadeau te komen. Blijkt dat het toch erg moeilijk wordt om het voorwerp van keuze te regelen en dat ik het kan afhalen. Nou niet dus, we sturen het wel op dan komt alles voor elkaar hoor. Nou niet dus, al wat er kwam geen pakket, bellen en mailen en jaaaa uiteindelijk wordt het bewuste pakket geleverd. Zo dat is klaar.

Als kwartet dat met kerst in de kerk zou gaan zingen hebben we coronaproof de repetitie vorm gegeven. Lekker al een paar keer gezongen en de souplesse van de stembanden kwam weer langzamerhand terug. Totdat er een “engel” uit de “hemel” nederdaalde en zei: “met kerst is er alleen maar een digitale dienst”. Tja weg souplesse in de stembanden want inmiddels zitten we alweer 3 maand aan de buis op woensdagavond en zondagmorgen. Oké!

Lekker eten met de familie en pakjes uitpakken, dat ging gelukkig goed, al hoewel het eten prima te eten was en iedereen zijn stinkende best heeft gedaan, was er zoveel te eten dat mijn met zorg gemaakte toetje niet door de familie op eerste kerstdag werd genuttigd, maar door de teamleden en bewoners van het huis in Leeuwarden waar mijn jongste dochter woont. Na de kerstmaaltijd was er zoveel over dat er nog wel een weeshuis van eten voorzien kon worden. Dus, overleg wat doen we ermee, zeker niet weggooien, dat is uit den boze en deze gewoonte wordt gelukkig door de familie goed overgenomen. Met gevolg dat ik zeker zes maaltijden in de diepvries kon doen. Gevolg... “nakersten” tot diep in januari. De volgende dag zijn we in Leeuwarden de kerstpudding gaan bezorgen en hebben we met mijn jongste dochter ook nog pakjes uitgepakt en heerlijk van het zelfgemaakte diner gesmuld.

Dezelfde Willem als de vorige keren! En o ja, ook nog steeds 68 jaar.

Mijn Verhaal

Ingezonden

Brief aan Florijn

Een ongewone gewone dag,

Mijn lieve knulletje,

April 2020,

En weer gaat er een dag voorbij, waarop je niet bij ons bent. Normaal passen we iedere week een dag op je. De dag ervoor halen we je van het kinderdagverblijf en komen mama, papa en je tante bij ons eten en hebben we het allemaal heel gezellig met elkaar en natuurlijk zijn dan alle ogen gericht op “jou”. Je blijft dan bij ons slapen en maakt ons ‘s morgens wakker met “Ik ben klaar met slapen”. En dan begint de volle dag van puzzelen, spelletjes, bouwen met blokken, meccano en lego. Op onze knieën met autootjes door de kamer rijden en op schoot lekker voorlezen en knuffelen, veel knuffelen.

Ja ,wij zijn natuurlijk niet de enige oma en opa die dit overkomt want vanwege het coronavirus mag niemand bij elkaar op visite en moet iedereen afstand houden van anderhalve meter. En dat is het probleem want hoe houden we zo’n lief knulletje op afstand.

Je begrijpt er niks van en als we face timen met elkaar draai je ruggetje naar ons toe. Want je begrijpt niet dat je niet bij ons mag en daar ben je wel een beetje boos om. Toch lukt het ons om een lach op je gezicht te toveren als we met je lievelingsboek voor de camera zwaaien en een bladzijde voorlezen.

En af en toe kijken we over de heg van het kinderdagverblijf naar jou, waar je met een paar andere kinderen aan het spelen bent. Want alleen kinderen van ouders die moeten werken mogen naar het KDV, als je mama en papa thuis konden werken mocht jij er ook niet heen. Cruciale beroepen noemen ze dat.

Gisteren zei onze minister president op de tv dat ,deze toestand voorlopig nog niet over is. En dat betekend liefje dat wij je nog een hele tijd niet mogen aanraken.

Hoe kun je daar nu niet boos over zijn ,op het schermpje naar elkaar zwaaien ,kushandjes toe werpen en niet jouw mama’s verjaardag vieren terwijl we met elkaar eten.

En niemand weet hoelang het duurt.

Dag liefje xxxxxx. Opa en oma Kuik

Hoe beleefde jij 2020 (of 2021)?

Dat we in een bijzondere periode leven zal voor iedereen duidelijk zijn. Hoe we deze beleven is voor iedereen verschillend. Dat heeft met allerlei factoren te maken. In de wijk is een initiatief ontstaan om eens te kijken of we een aantal van deze verhalen “boven de oosterparkvijver” kunnen tillen en met elkaar te delen. Onderwerpen zijn er natuurlijk te over, we zijn aan het brainstormen geweest, en dachten aan... familie, werk, dichtbij, ver weg, vrienden, hobby’s, verlies, boodschap-pen, tv-gedrag, ergernis, angst, blijdschap, oplossing, voeding, mogelijkheden, oplossingen... en zo zijn er heel veel items die zich laten vangen in een vertelling. We hopen dat je plezier hebt in het delen van je verhaal en zien je schrijven graag tegemoet. Probeer je verhaal in 250 tot 300 woorden te vertellen. Om de verbinding te voelen willen we graag dat je je leeftijd en eventueel geslacht vermeldt. Dit mag met je eigen naam of anoniem. Stuur je verhaal onder vermelding van “2020 mijn verhaal” naar de redactie van de wijkkrant via het mailadres redactie@wijkkrantoosterpark.nl. We zijn benieuwd naar je inzending.

2021

Ingezonden

Dichtbij

Wat is er anders? Zijn alle dagen niet anders, altijd, een leven lang?

Natuurlijk leven velen momenteel met een gevoel van vrijheidsbeperking. Fysiek is dat ook zo. We kunnen niet overal heen op het moment dat we dat misschien eerder wel konden. Soms is het nog mogelijk als we aan allerlei voorwaarden voldoen, soms is het onmogelijk.

Maar het hoofd is vrij om te denken. Op zoek te gaan naar de mogelijkheden. Dichter bij onszelf te komen en te blijven. Dichterbij het directe leven om ons heen. Met de buren op de stoep zitten, ooit zag je het door de hele Oosterparkwijk heen. Langzaam verdween dit beeld en zie ... in deze periode komt het weer terug.

Mensen die een wandeling maken door de wijk, elkaar tegenkomen na jaren, bijpraten, je weer verbonden voelen met wat dichtbij is. Als het niet lukt om een boodschap te doen is het gemakkelijker om aan iemand in de buurt te vragen of ze wat voor je mee willen nemen. Er is aandacht voor elkaar.

Ik kom weer toe aan het lezen van een mooi boek, het maken van een legpuzzel, het oeverloos naar buiten staren en de wereld in beweging te bekijken. Er wordt vaak gezwaaid en het aantal glimlachjes neemt per week toe. Het is alsof we meer en meer tot rust komen. Weg uit de drukte, de schoonheid om ons heen omarmen en koesteren.

Als alleenwonende heb ik meer te zien, kom ik meer mensen tegen op straat, is er meer telefonisch en digitaal contact en ik ervaar dat er veel gedeeld wordt.

Wie had ooit gedacht dat beeldbellen, Zoom en Teams zo snel bij veel mensen deel uit zou maken van het dagelijkse bestaan. Buiten vergaderen in het park, overleggen tijdens de wandeling, bijpraten voor de deur, goed voor de vitamine D.

Af en toe maak ik een ommetje, zie dat er op verschillende plaatsen in de wijk maaltijden afgehaald kunnen worden of als je dat fijner vindt worden ze bij je thuis gebracht. Meer en meer mensen zijn heel handig geworden met het online bestellen van pakketjes, de bezorgers herkennen de vaste klanten op straat, zwaaien en rijden door naar het volgende adres waar misschien bij de buren aangebeld gaat worden zodat daar later ook weer een praatje van buur naar buur plaats gaat vinden.

Wil ik terug naar de oude tijd? Nee, ik wil graag naar de nieuwe tijd waarin we de ervaring van de oude tijd meenemen en ons voordeel doen met wat we in de huidige tijd leren.

Vrouw, alleenwonend, 59 jaar

Nieuws van Humanitas

Ingezonden bericht

Voor de coronatijd bood Steunpunt Mantelzorg van Humanitas wekelijkse spreekuren voor mantelzorgers in de wijk. In de plaats van een fysiek spreekuur, kunnen mantelzorgers nu bij het online vragenurtje terecht.

Online vragenurtje Steunpunt Mantelzorg

Steunpunt Mantelzorg van Humanitas Groningen organiseert elke maandagmiddag een online vragenurtje voor mantelzorgers. Heb je vragen, loop je ergens tegenaan of ben je nieuwsgierig hoe

andere mantelzorgers met zorg omgaan? Geef je dan op via de mail mip.groningen@humanitas.nl of bel 050 - 312 60 00. Voor meer informatie ga naar: www.humanitas.nl/groningen/vragenurtje. Kijk ook op onze website voor onze andere (online) activiteiten!

Opvoedmaatjes gezocht!

Ben jij die enthousiaste vrijwilliger die:

- Een steun wil zijn voor een gezin
- Ervaring heeft als opvoeder
- Stabiël, geduldig en flexibel is
- Een luisterend oor wil bieden
- De handen uit de mouwen wil steken

Een jaar beschikbaar is

En zoek jij zinvol vrijwilligerswerk voor een paar uur in de week waarbij jij het verschil kan maken?

Meld je dan aan bij Home-Start! Wij beloven interessant, leerzaam en vooral leuk vrijwilligerswerk waarbij je volop de ruimte krijgt om jezelf te ontwikkelen. We bieden scholing, terugkombijeenkomsten met andere vrijwilligers en ondersteuning door een ervaren coördinator.

Kijk voor meer informatie op www.humanitas.nl/groningen/homestart

Wijk

WERKEN

oosterparkwijk

HET WIJKWERKBEDRIJF IN JOUW WIJK

Wijkwerken Oosterpark ontwikkelt projecten om de wijk nóg een stukje leuker, mooier, schoner en veiliger te maken. Mét en vóór Oosterparkers! Of u nu als bewoner af en toe wilt helpen, structureel als vrijwilliger ingezet wilt worden of juist begeleiding zoekt/nodig heeft in uw werkontwikkeling, het kan allemaal. Wij bieden een zinnige en leuke dag invulling op interessante werkplekken en/of activiteiten & evenementen met leuke collega's. Zoek je begeleiding in je werkontwikkeling dan zijn er verschillende mogelijkheden: dagbesteding, participatiebanen, sociale activering en re-integratietrajecten. Ook zijn er jaarlijks verschillende stageplekken voor studenten. Nieuwsgierig geworden? Aarzel niet en neem geheel vrijblijvend contact met ons op via oosterpark@wijkwerkengroningen.nl. Een briefje of terugbelverzoek achterlaten op het Stadsrestaurant mag ook. Hopelijk tot gauw!

DUURZAAM

OOSTERPARK

Goed bezig! Hier wat lieve berichten uit de wijk zodat we het corona tijdperk nog even kunnen volhouden! Dankjewel voor het inzenden. Hou nog even vol allemaal, we zijn er bijna.

'Ik hoop op meer balans tussen natuur en mens'

Martijn, de smiley-man van de Oosterparkwijk

STADSRESTAURANT

HET OUDE POLITIEBUREAU

Oef! We hebben ontzettend zin om voor een wandelingetje door de wijk! open te gaan. Voor alle thuiswerkers en Inmiddels hebben we ruim 2000 gratis -zitters hebben we vanaf nu ook een maaltijden en soepen verstrekt in de lekker take away broodje als lunch, wijk, zó fijn om te kunnen doen. Misnaast de coffee to go. Als het weer het schien vindt u het ook leuk om uw toelaat zetten we de barbecue erbij aan burens eens te verrassen. Chef Anna heeft op het terras. Dat geeft weer reden een heerlijk recept om (uit-) te delen:

RECEPT

Zoete aardappel-pindasoep met taugé, paksoi en gekookt eitje

Hoi Oosterparkers, Deze soep is heel makkelijk en goed voor elk moment! Dit recept is voor 4 personen en je hebt het binnen een half uurtje klaar. Eet Smakelijk!

2 uien
500 gr zoete aardappel
300 gr wortel
1 paksoi
1 bakje taugé
7 el pindakaas
1 el tomatenpuree

4 eieren
1500 ml groentebouillon
4 el ketjap
2 el sambal
3 teentjes knoflook
Olie

Snipper de uien en hak de knoflook. Schil de zoete aardappel en wortel, snijd in gelijke stukken. Verhit een soeppan met olie. Bak de uien, knoflook, zoete aardappel en wortel voor 4 minuten. Voeg de tomatenpuree en sambal toe en bak mee voor 2 minuten. Voeg de bouillon toe en kook de groenten gaar. Breng ondertussen een pannetje met water aan de kook en kook de eieren 7 minuten. Snijd de paksoi fijn. Voeg de ketjap en de pindakaas toe aan de soep. Pureer het tot een gladde soep. Serveer de soep met paksoi, taugé en ei.

Smaken van Anna uit de Oosterpark

Contact: 050-2113684 / Zaagmuldersweg 3

WWW.DUURZAAMOOSTERPARK.NL

WWW.WIJKAGENDAOOSTERPARK.NL

Meer groen? Gewoon doen!

Wilt u ook zo graag een mooie groene tuin of galerij? Dan is dit uw kans! Nijestee helpt u graag om uw woning en omgeving te vergroenen. Jaarlijks voeren we 15 groene ideeën van huurders uit. Denk aan een groen dak of uw hek laten vervangen door een heg. Interesse? Kijk voor meer info op onze website:

www.nijestee.nl/meergroen

Nijestee i